

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 3T/65/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416010171
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2020:1416010171.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Grendárovej a prísediacich sudcov Márie Čiernej a Heleny Horváthovej, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.septembra 2020 v Bratislave

rozhodol:

obžalovaný PhDr. T. C.: nar. XX.XX.XXXX v Starej Ľubovni, trvale bytom Q.-
A., Š. X/A, podnikateľ

uznáva sa za vinného, že

v bode 1/

ako vtedajší konateľ spoločnosti Patronka West Gate s. r. o., so súčasným sídlom Osadná 267/2, Bratislava - mestská časť Nové Mesto 831 03 (v čase spáchania skutku so sídlom Švantnerova 2/A, 841 02 Bratislava), IČO: XX XXX XXX, dňa 16.februára 2011 v Bratislave, bez súhlasu valného zhromaždenia, ostatných konateľov a spoločníkov menovanej spoločnosti, uzatvoril v jej mene ako predávajúci kúpnu zmluvu s kupujúcim spol. AURORA Servis SK, s. r. o., so sídlom Klariská 7, Bratislava, IČO: 43 916 708, predmetom ktorej bol prevod vlastníckych práv k nehnuteľnostiam - pozemky registra „C“ Katastra nehnuteľnosti v meste Bratislava, katastrálne územie Staré mesto, parcely č. XXXXX/X ostatné plochy o výmere 6092 m², č. 19782/4 ostatné plochy o výmere re 1146 m², č. XXXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 128 m², č. XXXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 58 m², č. XXXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 22 m², č. XXXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 18 m², č. XXXXX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 18 m², stavby objekt KSD súpisné číslo XXXX postavený na parcele č. XXXXX/X, panelové garáže postavené na parcele č. XXXXX/X, evidované Správou katastra hlavného mesta Bratislava na liste vlastníctva č. XXXX, v znení dodatku zo dňa 21.02.2011, za kúpnu cenu vo výške 500 000 Euro, hoci reálna tržobná hodnota nehnuteľnosti bola v čase predaja minimálne vo výške 1 087 957,62 Euro, čím týmto svojim konaním v rozpore s povinnosťami vyplývajúcimi mu predovšetkým z ustanovenia § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka (v zmysle ktorého je konateľ okrem iného povinný vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov, najmä je povinný zaobstaráť si a pri rozhodovaní zohľadniť všetky dostupné informácie týkajúce sa predmetu rozhodnutia, a pri výkone svojej pôsobnosti nesmie uprednostňovať svoje záujmy, záujmy len niektorých spoločníkov alebo záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti), ale i zo Spoločenskej zmluvy o založení spoločnosti s ručením obmedzeným s obchodným menom: Patronka West Gate s.r.o. čl. X, ods. 2 písm. i a čl. XI ods. 9 spôsobil poškodenej spoločnosti Patronka West Gate s. r. o., so sídlom Osadná 267/2 Bratislava - mestská časť Nové Mesto 831 03, IČO: 35 805 790 (sídlo od 13.októbra 2016), škodu vo výške 587 957,62 Euro.

v bode 2/

ako vtedajší konateľ spoločnosti Patronka West Gate s. r. o., so súčasným sídlom Osadná 267/2, Bratislava - mestská časť Nové Mesto 831 03 (v čase spáchania skutku so sídlom Švantnerova 2/A, 841 02 Bratislava), IČO: 35 805 790, vybral postupne na pobočke Všeobecnej úverovej banky, a.s., v Bratislave na ul. M. Sch. Trnavského v dňoch 16.februára 2011 až 18.februára 2011 z účtu menovanej spoločnosti č. 2818232851/0200 v hotovosti sumu v celkovej výške 499 000 Euro, ktorá predstavovala kúpnu cenu za predaj nehnuteľností pozemkov registra „C“ Katastra nehnuteľností v meste Bratislava, katastrálne územie Staré mesto parcely č. XXXXX/X ostatné plochy o výmere 6092 m², č. XXXXX/X ostatné plochy o výmere 1146 m², č. XXXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 128 m², č. XXXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 58 m², č. XXXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 22 m², č. XXXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 18 m², č. XXXXX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 18 m², stavby objekt KSD súpisné číslo XXXX postavený na parcele č. XXXXX/X, panelové garáže postavené na parcele č. XXXXX/X, evidované Správou katastra hlavného mesta Bratislava na liste vlastníctva č. XXXX, uhradenú spol. AURORA Servis SK, s. r. o., so sídlom Klariská 7, 811 03 Bratislava, pričom finančné prostriedky vo výške 500 000,-- Euro mal bez vedomosti ostatných spoločníkov a konateľov dotknutej spoločnosti, poskytnúť na základe Dohody o finančnej výpomoci zo dňa 18.02.2011, uzatvorenej medzi poskytovateľom spoločnosťou Patrónka West Gate s. r. o., ktorú ako štatutár zastupoval, a záujemcom Jánom Kazimirom, nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, XXXX G., Švajčiarsko, ktorý ich mal vrátiť do 16.augusta 2011 spolu s 4 % mesačným úrokom, pričom žiadne prostriedky vrátené neboli, predmetná dohoda nebola žiadnym spôsobom právne zabezpečená, ďalej v zmysle tejto zmluvy mal celú pôžičku poukázať na bankový účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený vo VÚB, a.s., patriaci J. B., družke T. B., avšak na tento účet poukázal dňa 18.februára 2011 len sumu vo výške 150 000,-- Euro a o naložení so zvyškom sumy vo výške 350 000,-- Euro nevyhotovil žiadny doklad preukazujúci manipuláciu s touto sumou, poskytnutie pôžičky taktiež nijakým spôsobom nezaevidoval do účtovníctva spoločnosti, pričom v čl. III sa záujemca zaväzuje vrátiť finančné prostriedky tak, aby nespôsobil prepadnutie vyššie uvedenej nehnuteľnosti napriek tomu, že v čase uzatvorenia danej dohody už bola uzatvorená kúpna zmluva na tieto nehnuteľnosti, pričom v dôsledku uzatvorenia tejto dohody opätovne porušil povinnosti vyplývajúce mu z ustanovenia § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka (v zmysle ktorého je konateľ okrem iného povinný vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov, najmä je povinný zaobstaráť si a pri rozhodovaní zohľadniť všetky dostupné informácie týkajúce sa predmetu rozhodnutia, a pri výkone svojej pôsobnosti nesmie uprednostňovať svoje záujmy, záujmy len niektorých spoločníkov alebo záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti), ale i zo Spoločenskej zmluvy o založení spoločnosti s ručením obmedzeným s obchodným menom: Patronka West Gate s.r.o. článok X, ods. 2 písm. i a článok XI ods. 9 v dôsledku čoho spôsobil poškodenej spoločnosti Patronka West Gate s. r. o., so sídlom Osadná 267/2 Bratislava - mestská časť Nové Mesto 831 03, IČO: 35 805 790 (sídlo od 13.októbra 2016), IČO: 35 805 790, škodu vo výške 500 000,-- Euro v súhrne týmto svojím konaním v bode 1/ a 2/ spôsobil poškodenej spoločnosti Patronka West Gate s. r. o., so sídlom Osadná 267/2 Bratislava - mestská časť Nové Mesto 831 03, IČO: 35 805 790 (sídlo od 13.októbra 2016), IČO: 35 805 790, celkovú škodu vo výške 1 087 957,62 Euro.

T e d a

v bode 1/, 2/

inému spôsobil škodu veľkého rozsahu tým, že porušil všeobecne záväzným právnym predpisom a vyplývajúcu zo zmluvy ustanovenú povinnosť spravovať cudzí majetok, čím spáchal

v bode 1/, 2/

pokračovací obzvlášť závažný zločin porušovanie povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 237 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j/ zákona na trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov.

Trestného

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ , ods. 4 Trestného zákona sa z a r a d' u j e na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 61 ods. 1,2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest z á k a z u č i n n o s t i vykonávať funkciu člena štatutárneho orgánu, člena dozorného orgánu v obchodnej spoločnosti alebo družstva v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovanému ukladá nahradiť poškodenému Patronka West Gate s.r.o., Osadná 267/2, Bratislava - mestská časť Nové Mesto 831 03, IČO: 35 805 790 škodu vo výške 587.957,62 Euro (päťstoosemdesiatšesť tisíc deväťstopäťdesiatšesť Euro a šesťdesiatdva centov).

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 21.júna 2016 prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr.por.) podal obžalobu na obvineného pre skutok právne kvalifikovaný ako pokračovací obzvlášť závažný zločin porušovanie povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona (ďalej Tr.zák.)

Vo veci dňa 1.marca 2018 súd vyhlásil rozsudok.

Proti predmetnému rozsudku podal odvolanie obžalovaný a v často výroku o náhrade škody podal odvolanie prostredníctvom splnomocnenca aj poškodená spoločnosť Patronka West Gate, s.r.o.

Dňa 15.januára 2019 (doručené súdu dňa 04.marca 2019) Krajský súd v Bratislave, pod sp.zn. 3 To/52/2018 uznesením podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu. Podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Súd vo veci vyhlásil rozsudok dňa 13.mája 2019.

Proti predmetnému rozsudku podal odvolanie obžalovaný.

Dňa 21.januára 2020 (doručené súdu dňa 09.marca 2020) Krajský súd v Bratislave, pod sp.zn. 3 To/60/2019 uznesením podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu. Podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odvolačný súd mal za to, že v rámci opätovného prejednanie veci na súde prvého stupňa bude potrebné zamerať pozornosť na odstránenie nedostatkov, ktoré súvisia s ustálením výšky škody vo vzťahu ku konaniu opísanému v bode 1/rozsudku a zohľadniť pri úvahách o tejto otázke všetky významné skutočnosti, na ktoré odvolací súd už opätovne poukázal. Vo vzťahu ku konaniu obžalovaného, ktoré je opísané v bode 2/ rozsudku je nevyhnutné primárne zistiť, či došlo k naplneniu objektívnej stránky trestného činu, konkrétne k následku v podobe škody na majetku spoločnosti Patronka West Gate s.r.o. Až po tom, čo bude spoľahlivo zistené, že obžalovaný spôsobil svojím konaním škodu na majetku spoločnosti a budú okresným súdom právne úvahy, ktorými je vznik škody obhájitelný, je potrebné objasniť aj to, akými úvahami sa okresný súd riadil, keď dospel k záveru o porušení konkrétnych zákonných a zmluvou prevzatých povinností obžalovaným ako konateľom spoločnosti. Nevyhnutné bude tiež vysvetliť príčinnú súvislosť medzi prípadným porušením povinností a vznikom následku.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Ako už bolo konštatované súd vo veci po tom, čo bola podaná obžaloba vykonal nasledovné dôkazy a to počas nariadených hlavných pojednávaní:

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov L. T., T. B., Ing. U. P., J. B., Ing. U. L., znalcov Ing. arch. I. W., Ing. P. Y., PhD., prečítal a oboznámil ostatné listinné dôkazy a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovej časti rozsudku.

Po tom, čo na hlavnom pojednávaní bola prednesená obžaloba, obžalovaný bol poučený o svojich právach a umožnené mu bolo urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.). Tento urobil vyhlásenie podľa ustanovenia § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por., že je nevinný.

Súd vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie počas jednotlivých nariadených hlavných pojednávaní a to:

- výsluchom obžalovaného v prípravnom konaní zo dňa 20.februára 2015 č. I. 36-38, zo dňa 12.júna 2015 č. I. 40-42, na hlavnom pojednávaní dňa 28.novembra 2016, dňa 12.apríla 2017, dňa 06.novembra 2017, dňa 26.februára 2018, dňa 01.marca 2018, dňa 13.mája 2019, dňa 07.septembra 2020

-výsluchom svedkov

-Ing. U.V. P. - (konateľ spoločnosti AURORA Servis SK, s.r.o.) - v prípravnom konaní -
zo dňa 19.mája 2014 č. I. 46-49, zo dňa 23.novembra 2015 - č. I. 93-94, na hlavnom pojednávaní dňa
6.novembra 2017

-Ing. U. L. - (člen predstavenstva spol. Mariani Group, a.s.) - v prípravnom konaní zo dňa 22.mája 2014
- č. I. 54 - 57, zo dňa 14.októbra 2015 - č. I. 70-73, na hlavnom pojednávaní dňa 28.novembra 2016

-J. B. (priateľky svedka Jána B.) - v prípravnom konaní zo dňa 6.augusta 2014 - č. I. 58-59, zo dňa
23.novembra 2015 - č. I. 91-93, na hlavnom pojednávaní dňa 28.novembra 2016

-L. T. (konateľ spoločnosti PATRONKA WEST GATE, s.r.o. - v prípravnom konaní zo dňa 6.novembra
2014 č. I. 60-62, zo dňa 20.marca 2015 - č. I. 65-67, zo dňa 15.januára 2016 č. I. 106-108,

-T. B. - v prípravnom konaní zo dňa 20.novembra 2014 č. I. 63-64, na hlavnom pojednávaní dňa
26.februára 2018

-výsluchy znalcov a znalecké posudky

-znalecký posudok z odboru stavebníctvo, - odhad hodnoty nehnuteľnosti od Ing. R. W. (§ 268 ods. 2
Tr.por.) - všeobecná hodnota stavieb a pozemkov parc. KN č. XXXXX/X, XXXXX/X, XXXXX/X, XXXXX/
X, XXXXX/X, XXXXX/X, XXXXX/XX v k.ú. Staré Mesto, obec BA - m.č. Staré Mesto, okres Bratislava
I bola stanovená na 1 680 000,00 Euro

- znalecký posudok z odboru stavebníctvo, - odvetvie pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľnosti od
Ing. Mgr. T. U. (§ 268 ods. 2 Tr.por.) - všeobecná hodnota stavieb a pozemkov parc.
KN č. XXXXX/X, XXXXX/X, XXXXX/X, XXXXX/X, XXXXX/X, XXXXX/X, XXXXX/XX v k.ú.
Staré Mesto, obec BA - m.č. Staré Mesto, okres Bratislava I bola stanovená na 1 090 000,00 Euro

-znalecký posudok z odboru stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby a odhad hodnoty nehnuteľnosti Ing.
arch. I. W. (ktorého zadávateľom bol obžalovaný v mene obhajcu) a výsluch predmetnej znalkyne na
hlavnom pojednávaní dňa 26.februára 2018 všeobecná hodnota pozemkov parc.č. XXXXX/X, XXXXX/
X, XXXXX/X-XX, k.ú. Staré Mesto, obec Bratislava - mestská časť Staré Mesto, okres Bratislava I
vrátane dane z pridanej hodnoty bola stanovená na 617 000,-- Euro

-znalecký posudok Slovenskej technickej univerzity v Bratislave, Stavebná fakulta, ústav súdneho
znalectva (ktorého zadávateľom bol poškodený - MARIANI GROUP, a.s.) všeobecná hodnota stavieb
a pozemkov parc. KN č. XXXXX/X, XXXXX/X, XXXXX/X, XXXXX/X, XXXXX/X, XXXXX/X, XXXXX/XX
(podľa stavu KN ku dňu 16.02.2011) v k.ú. Staré Mesto, obec BA - m.č. Staré Mesto, okres Brati-slava I
bola stanovená na 1 070 000,00 Euro a osobne vypočutá znalkyňa predmetného ústavu Ing.
P. Y., PhD. - na hlavnom pojednávaní dňa 26.februára 2018,

-znalecký posudok Ing. Š. Š.U. - splnomocnencom poškodeného - ktorý bol na hlavnom pojednávaní
dňa 07.septembra 2020 - oboznámený ako listinný dôkaz.

Na takýto dôkaz súd môže v trestnom konaní prizerať ako na listinný dôkaz.

-prečítaním svedeckej výpovede

-svedka JUDr. C. C. zo dňa 04.apríla 2014 - č. I. 44-45, zo dňa 20.októbra 2015 -
č. I. 87-88 - podľa § 263 ods. 3 písm. a/ Tr.por.

Na hlavnom pojednávaní dňa 12.apríla 2017 - predložila manželka svedka JUDr. C. C. - Ing. Ľ. E. C. generálnu plnú moc zo dňa 16.marca 2017 - z ktorej bolo preukázané, že splnomocnenec Ing. Ľ. C. je oprávnená v mene (JUDr. C. C.) podpisovať listiny, podávať vysvetlenia, činiť vyhlásenia rôzneho druhu voči fyzickým osobám, právnickým osobám, orgánom štátnej správy a samosprávy, ako aj voči peňažným ústavom. Oprávnená je tiež nakladať s finančnými prostriedkami na účtoch v peňažných ústavoch, preberať peňažné i nepeňažné poštové zásielky, doporučené listové zásielky adresované JUDr. C. C. ako i iné zásielky, podávať a preberať žiadosť o výpis alebo odpis z registra trestov. Predmetná generálna plná nemá obmedzenú dobu platnosti a bola overená notárom. Predmetná generálna plná bola z dôvodu, že svedok JUDr. C. C. mal diagnostikovanú psychiatrom psychickú poruchu - strata pamäti - k čomu bola predložená i lekárska správa od psychiatra - MUDr. L.J. L. (potvrdenie na účely súdneho konania zo dňa 12.apríla 2017) - diagnóza stanovená odborným lekárom bola demencia zmiešaného typu ľahkého až stredne ťažkého stupňa. Predmetná porucha je trvalá a nedá sa očakávať zlepšenie

Oboznámené boli

- ďalšie listinné dôkazy, ktoré boli založené v spise - a ktoré boli oboznámené počas dokazovania na hlavných pojednávaniach a z nich najmä:

-história transakcií účtu PATRONKA WEST GATE S.R.O. - 2818232851/0200 Všeobecnej úverovej banky, a.s.

- zmluva o zriadení vecného bremena uzatvorená medzi VUIS-CESTY spol. s r.o. v zastúpení Ing. S. C., CSc. - konateľ spoločnosti) a AURORA SERVIS SK, s.r.o. (v zastúpení Ing. U. P. - konateľ spoločnosti) - bez uvedenia dátumu - s prílohami č. 1, 2

- geodetický elaborát pozemkov p.č. 19782/1, 19782/4., 19782/6-10 s ohľadom na ich stav voči existujúcim inžinierskym sieťam, susedných stavebných objektom a ich ochranným pásmom, ktorého objednávateľom bol BRATISLAVA WEST GATE, s.r.o. vyhotovené spoločnosťou GESI s.r.o., so sídlom v Borinke, zo dňa 26.októbra 2015

-kúpna zmluva uzatvorená medzi predávajúcim Patronka West Gate s.r.o. (v zastúpení obžalovaného - Ph.D. T. na C.) a kupujúcim AURORA Servis SK, s.r.o. (v zastúpení Ing. U. P. - konateľ spoločnosti) - zo dňa 16.februára 2011 so zápisnicou o prevzatí finančných prostriedkov do notárskej úschovy, zo dňa 16.februára 2011,

-mandátna zmluva uzatvorená medzi AURORA Servis SK, s.r.o. (v zastúpení Ing. U. P. - konateľ spoločnosti) a LUMEN, s.r.o. (v zastúpení PhDr. T. C. - obžalovaný), zo dňa 16.februára 2011

-zmluva o sprostredkovaní medzi LUMEN, s.r.o., (v zastúpení PhDr. T. C. obžalovaný) a AURORA Servis SK, s.r.o. (v zastúpení Ing. U. P. - konateľ spoločnosti) zo dňa 16.februára 2011

-kúpna zmluva č. 2253/2005 uzatvorená medzi zmluvnými stranami Fond národného majetku Slovenskej republiky (v mene ktorého konali Ing. U. W. - podpredseda výkonného výboru a Ing. J. Q. - člen výkonného výboru) ako predávajúci a VUIS-CESTY, spol. s r.o. (v mene, ktorej konal Ing. S. C. CsC. - konateľ spoločnosti) bez uvedenia dátumu

-dodatok č. 1 k Zmluve o úvere č. 1012005 medzi veriteľom - MARIANI GROUP SHOPPING CENTRE WEST, s.r.o. (v zastúpení: Ing. U. L. - konateľ, JUDr. C. C. - konateľ, T. C. - konateľ) a dlžníkom VUIS - CESTY, spol. s r.o. (v zastúpení - Ing. S. C., CSc. - konateľ spoločnosti, Ing. Ľ. U., CSc. - konateľ spoločnosti, Ing. F. Ř., CSc. - konateľ spoločnosti) - zo dňa 8.februára 2006

-zmluva o zabezpečení záväzku prevodom vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zo dňa 8.februára 2016 medzi veriteľom - MARIANI GROUP SHOPPING CENTRE WEST, s.r.o. (v zastúpení v zastúpení: Ing. U. L. - konateľ, JUDr. C. C. - konateľ, T. C. - konateľ) a dlžníkom VUIS - CESTY, spol. s r.o. (v zastúpení

- Ing. S. C., CSc. - konateľ spoločnosti, Ing. Ľ. U., CSc. - konateľ spoločnosti, Ing. F. Ř., CSc. - konateľ spoločnosti)

-vyjadrenie k investičnému zámeru MAGISTRÁT-u HLAVNÉHO MESTA SLOVENSKEJ REPUBLIKY BRATISLAVY II.SEKCIA - oddelenie územného plánovania a rozvoja mesta

- ktorého žiadateľom bol LUMEN, s.r.o. a investorom MARIANI GROUP, a.s., Bratislava zo dňa 28.09.2007 a informácia o využití územia z hľadiska záujmov mestskej časti

-zápisnica z konania Valného zhromaždenia spoločnosti Patronka West Gate, s.r.o. zo dňa 24.marca 2011 s námietkami voči predmetnej zápisnici obžalovaným zo dňa 31.marca 2011 a zápisnica z valného zhromaždenia obchodnej spoločnosti Patronka West Gate s.r.o. zo dňa 17.októbra 2012, zo dňa 26.augusta 2012, zápisnica z mimoriadneho valného zhromaždenia vyššie uvedenej spoločnosti zo dňa 28.októbra 2013

-žaloby žalobcu Patronka West Gate, s.r.o. voči žalovanému (obžalovanému) PhDr. T. C. vedená na Okresnom súde Bratislava I

-kúpna zmluva zo dňa 20.augusta 2012 uzatvorená medzi predávajúcim AUTORA Servis SK, s.r.o. (v zastúpení Ing. U. P. - konateľ) a kupujúcim BRATISLAVA WEST GATE, s.r.o. (zastúpený konateľom U. Y.) a dodatok ku predmetnej kúpnej zmluve zo dňa 28.septembra 2012

-spoločenská zmluva o založení spoločnosti s ručením obmedzeným s obchodným menom Patronka West Gate s.r.o. - úplné znenie vyhotovené konateľom spoločnosti dňa 7.12.2012 a notárska zápisnica zo dňa 4.10.2013 (pod sp.zn. N 1677/2016, NZ 34267/2016 NCRIs 35 182/2016)

-dohoda o finančnej výpomoci uzatvorenej medzi spoločnosťou Patronka West Gate, s.r.o. a T. B. zo dňa 18.februára 2011 s úradným osvedčením podpisu

-výpis z obchodného registra zo dňa 25.februára 2018 spoločnosti Patronka West Gate s.r.o.

-SPOLOČENSKÁ ZMLUVA o založení spoločnosti s ručením obmedzeným a obchodným menom: Patronka West Gate s.r.o. (úplné znenie vyhotovené konateľom spoločnosti dňa 28.01.2010) - ktorá je rozdielna oproti predloženej spoločenskej zmluve - splnomocnencom poškodeného L. T. - Advokátskou kanceláriou VIS LEGIS s.r.o. so sídlom Bratislava, Panenská 7.

Súd vo veci vychádzal zo Spoločenskej zmluvy - ktorá bola predložená prokurátorom Krajskej prokuratúry Bratislava - pretože táto bola zabezpečená z Okresného súdu Bratislava I, obchodný register, Bratislava I.

Predmetné rozdiely Spoločenskej zmluvy predloženej splnomocnencom poškodeného L. T. a Spoločenskou zmluvou predloženou prokurátorom Krajskej prokuratúry boli práve v článkoch - ktoré mal súd za to, že boli porušené (v Spoločenskej zmluve predloženej splnomocnencom poškodeného tieto články neexistovali).

Vo vzťahu k obžalovanému bol zabezpečený

-výpis z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky - vo veci vyplynuli len priestupky na úseku cestnej premávky

-odpis registra trestov na obžalovaného - z ktorého nevyplýval žiadny záznam

-odpisy z obchodných registrov

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav veci:

Spoločnosť Patronka West Gate s.r.o. bola založená dňa 13.februára 2001 - pod obchodným menom Building Association, s.r.o. Predmetné obchodné meno má od 11.februára 2010. Dňa 26.júla 2005 sa spoločníkmi a zároveň konateľmi predmetnej spoločnosti stali JUDr. C. C. a PhDr. T. C. (obžalovaný). Spoločnosť Patronka West Gate s.r.o v roku 2006 (vtedy pod obchodným názvom MARIANI GROUP SHOPPING CENTRE WEST, s.r.o.) nadobudla do vlastníctva súbor nehnuteľností - ktoré boli evidované Správou katastra hlavného mesta Bratislava na liste vlastníctva č. XXXX, nachádzajúce sa v k.ú. Staré mesto, obec: BA- m.č. Staré mesto, okres Bratislava I (nehnuteľnosti - ako uvedené vo výrokovej časti

rozsudku). Spoločnosť Patronka West Gate s.r.o tieto nehnuteľnosti získala do vlastníctva nakoľko mala záujem predmetné pozemky pripraviť na výstavbu obchodného centra Patronka West Gate s.r.o. Spoločnosť Patronka West Gate s.r.o bola založená spoločnosťou MARIANI GROUP, a.s. Pôvodný názov bol Building Associations, s.r.o., pôvodne tak bol iba jediný majiteľ - Ing. U. L.. Bola určená na investičnú výstavbu. V roku 2005 prišiel za ním obžalovaný a JUDr. C. C. s obchodnou ponukou, že potrebujú pre spoločnosti VUIS - CESTY, spol. s r.o. požičať peniaze. Spoločnosť VUIS CESTY, spol. s r.o. potrebovala získať majetok od Fondu národného majetku a potrebovala k tomuto peniaze. Preto bola uzatvorená kúpna zmluva medzi predávajúcim Fondom národného majetku a kupujúcim VUIS CESTY, spol. s r.o. Spísali preto zmluvu a spoločnosť L. Y. poskytla spoločnosti Mariani Group Shopping West - pôžičku - príkaz na úhradu vo výške 18 181 818 Sk. Z tejto spoločnosti na základe zmluvy so zabezpečovacím záväzkom bola poskytnutá pôžička pre spoločnosť VUIS - CESTY, spol. s r.o. zábezpeka, ktorá spočívala v pozemku. Po nesplatení pôžičky spoločnosť MARIANI GROUP SHOPPING CENTRE WEST, s.r.o. pozemok nadobudla. Išlo tak o pôvodne pôžičku vo výške 18 181 818,- Sk. Na základe takto zabezpečenej pohľadávky sa poškodený stal tak vlastníkom predmetných nehnuteľností. Nehnuteľnosti tak prešli do vlastníctva MARIANI GROUP SHOPPING CENTRE WEST, s.r.o.

Nehnuteľnosti, ktoré sa stali predmetom prevodu nadobudla v tom čase MARIANI GROUP SHOPPING CENTRE WEST, s.r.o. so sídlom v Bratislave na základe zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom vlastníckeho práva k nehnuteľnosti - podľa označenia V-1796/06 zo dňa 08.februára 2006. Tu je potrebné konštatovať tak - že predmetné finančné prostriedky tak akumulovala z vlastných zdrojov len spoločnosť MARIANI GROUP, a.s. - ako jeden zo spoločníkov. Predmetná skutočnosť bola preukázaná z výpisu bankového účtu a vyplýva aj z uzatvorenej

pôžičky. Potrebné je však na druhej strane dodať - že pre korektnosť a dohľad nad obchodným vzťahom získali obžalovaný a JUDr. C. C. postavenie spoločníkov a konateľov spoločnosti.

Začala sa následne príprava na investičný projekt na pozemku. Zadalo sa vypracovanie štúdia na využitie pozemku a teda vykonanie realizácie developerského projektu. Za týmto účelom bola preto vypracovaná urbanisticko-architektonická štúdia. Malo tam byť nákupné centrum - o čom bola zhoda s obžalovaným aj s JUDr. C. C.. Projekt sa však pozastavil kvôli kríze s tým, že sa neskôr bude v ňom pokračovať. Preukázané bolo výpovedou svedka Ing. U. L., že začiatkom roku 2011 prišiel obžalovaný s tým, že o nehnuteľnosti má záujem vietnamská ambasáda - či neprehodnotia investičný zámer. Obžalovaný mal jasnú odpoveď od Ing. U. L. - že o takýto záujem predaja nie je.

Dňa 11.februára 2010 bola založená spoločnosť s ručením obmedzeným pod obchodným menom Patronka West Gate s.r.o. so sídlom Bratislava 841 02, Švantnerova 2/A. Vznikla na základe zápisnice z mimoriadneho valného zhromaždenia zo dňa 28.januára 2010.

Ku dňu spáchania žalovaného skutku - t. j. ku dňu 16.február 2011 - predmetná spoločnosť bola pod obchodným menom Patronka West Gate s.r.o. so sídlom Bratislava 841 02, Švantnerova 2/A. Jej sídlo bolo na adrese trvalého pobytu a to nielen v čase vzniku, ale i v čase dokonania žalovaného trestného činu - obžalovaného. Tento má na predmetnej adrese trvalý pobyt.

Konateľmi spoločnosti ku dňu 11.február 2010 boli - JUDr. C. C., PhDr. T. C. (obžalovaný), Ing. U. L., Ing. U. L. st.

Spoločníkmi spoločnosti ku dňu 11.február 2010 boli - MARIANI GROUP, a.s., Púpavova 28, Bratislava 841 04, T. C. C., U. T. C. (obžalovaný).

Menom spoločnosti konali konatelia ako jej štatutárne orgány. Konateľ konal menom spoločnosti tak, že k obchodnému menu spoločnosti pripojil svoj podpis. Ak je v spoločnosti konateľov viac, je oprávnený konať v mene spoločnosti každý z nich samostatne.

Konateľmi spoločnosti ku dňu 16.február 2011 boli - T. C. C., U. T. C. (obžalovaný), I. U. L., I. U. L., st.

Spoločníkmi spoločnosti ku dňu 16.február 2011 boli - MARIANI GROUP, a.s., T. C. C., U. T. C..

Zo spoločenskej zmluvy o založení spoločnosti s ručením obmedzeným s obchodným menom Patronka West Gate s.r.o. (úplné znenie vyhotovené konateľom spoločnosti dňa 28.01.2010) vyplývalo, že podľa čl. X ods. 2 písm. i/ tejto zmluvy - valné zhromaždenie spoločníkov rozhoduje v prípadoch stanovených zákonom a touto spoločenskou zmluvou. Rozhoduje najmä o - koncepcii podnikateľskej činnosti a jej zmenách. Podľa čl. XI ods. 9 - tejto spoločenskej zmluvy vyplýva - že konatelia sú povinní zabezpečiť riadne vedenie predpísanej evidencie a účtovníctva, viesť zoznam spoločníkov a informovať spoločníkov o záležitostiach spoločnosti.

Dňa 16.februára 2011 došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy medzi predávajúcim Patronka West Gate s r.o. (v zastúpení len jedného konateľa - PhDr. T. C.) a kupujúcim - AURORA Servis SK, s.r.o. (v zastúpení Ing. U. P. - konateľa spoločnosti).

Predmetnú kúpnu zmluvu o prevode nehnuteľnosti uzavrel len obžalovaný a to bez vedomia ostatných spoločníkov a konateľov. Predmetom kúpnej zmluvy boli predmetné

nehnuteľnosti uvedené vo výrokovej časti rozsudku pod bodom 1/ (ďalej nehnuteľnosti) a kúpna cena bola dojednaná dohodou vo výške 500 000,-- Euro.

Z predmetnej kúpnej zmluvy - jej obsahu vyplynul predaj nehnuteľností - pozemkov registra „C“ KN v meste Bratislava v katastrálnom území Staré Mesto a to jednotlivých parciel - parcela č. XXXXX/X ostatné plochy o výmere 6092 m², parcela č. XXXXX/X ostatné plochy o výmere 1146 m², parcela č. XXXXX/X zastavené plochy a nádvoría o výmere 128 m², parcela č. XXXXX/X zastavené plochy a nádvoría o výmere 58 m², parcela č. XXXXX/X zastavené plochy a nádvoría o výmere 22 m², parcela č. XXXXX/X zastavené plochy a nádvoría o výmere 18 m², parcela č. XXXXX/XX zastavené plochy a nádvoría o výmere 18 m², stavieb: objektu KSD súpisné číslo XXXX postavený na parcele č. XXXXX/X, PANEL. Garáže bez súpisného číslo postavené na parcele č. XXXXX/X - predmetné nehnuteľnosti boli evidované na liste vlastníctva č., XXXX, k.ú. Staré Mesto, obec: Ba m.č. Staré Mesto, okres: Bratislava I.

Kúpna cena medzi predávajúcim a kupujúcim bola dojednaná dohodou vo výške 500 000,-- Euro (za stavbu: časť ceny vo výške 450 000,- eur, za pozemok: časť ceny vo výške 50 000,-Eur.

V mene predmetnej spoločnosti poškodenej túto zmluvu uzatvoril výlučne obžalovaný (sám predmetný obchod dohodol, pripravil) - bez vedomia ostatných konateľov a spoločníkov poškodenej spoločnosti.

Pokiaľ išlo o osobu obžalovaného - tu súd poukazuje na výpis z obchodného registra znenie spoločenskej zmluvy ku predmetnému dňu, ako i zápisnicu z valného zhromaždenia spoločnosti Patronka West Gate, s.r.o. zo dňa 24.marca 2011.

-výpis z obchodného registra ku dňu 16.február 2011 - jednoznačne uvádza:

Spoločníci: MARIANI GROUP, a.s. T.. C. C., U.. T. C.

Štatutárny orgán: konatelia: T.. C. C., U.. T. C., I.. U. L., I.. U. L. P.,

-pokiaľ ide o výpis z obchodného registra ku dňu 18.február 2011 - spoločnosti LUMEN, s.r.o. - táto spoločnosť vznikla 22.07.1997. Od 05.02.2010 má sídlom na adrese Švantnerova 2/A, Bratislava (bydlisko obžalovaného).

Spoločníkmi a konateľmi v predmetnej spoločnosti boli T.. C. C. a C. C. a obžalovaný.

Súčasne v ten istý deň - t. j. 16.februára 2011 bola uzatvorená spoločnosťou AURORA Servis SK, s.r.o. (v zastúpení I.. U. P.) - mandant a spoločnosťou LUMEN, s.r.o. - so sídlom Bratislava, Švantnerova 2/ A (v mene obžalovaného - ktorý bol v tomto čase jedným z konateľov a spoločníkov - vychádzajúc z obchodného registra) - mandantár - mandátna zmluva.

Súd v tejto súvislosti poukazuje na predmetnú mandátnu zmluvu čl. 6 - odmena mandantára a platobné podmienky - z ktorého vyplýva - že mu prináleží odmena vo výške

400 000,- Euro za splnenia predmetu zmluvy - t.j. zariadením obchodnej záležitosti a to za podmienok: -že mandantár odovzdá mandantovi list vlastníctva, v ktorom bude vyznačené zriadenie vecného bremena na základe zmluvy o zriadení vecného bremena (medzi VUIS-CESTY - povinný z vecného bremena a AURORA Servis Sk - oprávnený z vecného bremena) - pričom vychádzajúc z predmetnej zmluvy - pričom právo oprávneného - je - že povinný z vecného bremena musí strpieť právo prechodu a prejazdu tretích osôb peši, motorovými a nemotorovými vozidlami v prospech každodobých vlastníkov, resp. vlastníka predmetnej nehnuteľnosti. Predmetné práva zodpovedajúce vecnému bremenu sa zriadili bezodplatne

-že mandantár odovzdá mandantovi dohodu o urovnaní s osvedčeným podpisom štatutárneho zástupcu „dlžníka“ - VUIS-CESTY a veriteľom - Patronka West Gate s.r.o.

A opätovne v ten istý deň - t.j. 16.februára 2011 bola uzatvorená ďalšia zmluva - zmluva o sprostredkovaní medzi sprostredkovateľom - LUMEN, s.r.o. (v zastúpení obžalovaného) a záujemcom - AURORA Servis SK, s.r.o. (v zastúpení I. U. P.) - ktorej predmetom bol záväzok sprostredkovateľa - že bude vyvíjať činnosť smerujúcu k tomu, aby záujemca mal príležitosť uzavrieť kúpnu zmluvu o prevode vlastníckeho práva žalovaných nehnuteľností s treťou osobou. V predmetnej zmluve o sprostredkovaní je už kúpna cena za predmetné nehnuteľnosti - minimálne v čiastke 1 008 000,-- Euro.

Podľa čl. 4 predmetnej zmluvy - Provízia - provízia za sprostredkovanie obchodu bola stanovená vo výške rozdielu dohodnutej kúpnej zmluvy a čiastky

a) 560 000,-- Euro v prípade, že k pozemku (nehnuteľnostiam) nebude zriadené právo zo zmluvy o zriadení vecného bremena

b) 960 000,-- Euro a 8 000,-- Euro za každý čo i len započatý mesiac od mesiaca uzatvorenia zmluvy - v prípade, že k pozemku (nehnuteľnostiam) bude zriadené právo zo zmluvy o zriadení vecného bremena

Podľa predmetnej zmluvy čl. 5 - táto bola uzatvorená na dobu určitú odo dňa

podpísania do 15.augusta 2011. Sprostredkovateľ mal nárok na predĺženie doby platnosti tejto zmluvy o šesť mesiacov a táto doba by sa automaticky predlžovala za podmienky - že do 15.augusta 2011 sa na účet záujemcu vyplatí čiastka

a) 60 000,-- Euro - v prípade, že ku pozemku nebude zriadené právo na základe zmluvy, ktorej obsah tvorilo prílohu č. 1 a podpísaná dohoda o urovnaní, ktorá tvorila prílohu č. 2 alebo

b) 108 000,-- Euro - v prípade, že k pozemku sprostredkovateľskej zmluvy bude platne zriadené právo na základe zmluvy, ktorej obsah tvorilo prílohu č. 1 a podpísaná dohoda o urovnaní, ktorá tvorila prílohu č. 2. V prípade neuhradenia čiastky podľa čl. 5 ods. a) alebo b) táto zmluva je v celom rozsahu automaticky vypovedaná.

V rámci bodu SANKCIE - bolo konštatované, že záujemca v prípade, že by odpredal predmet prevodu počas platnosti tejto zmluvy tretej osobe inej osobe, ktorú určil sprostredkovateľ - zaviazal sa, že zaplatí sprostredkovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 1 000 000,-- Euro ako náhradu za ušlý zisk.

Všetky predmetné zmluvy vyššie rozvedené uzatvoril obžalovaný v mene poškodeného bez vedomia ostatných spoločníkov a konateľov.

Uzatvoril tak kúpnu zmluvu o prevode nehnuteľností - ktorá nezodpovedala trhovej hodnote predmetných nehnuteľností.

Zároveň s predmetnou kúpnu zmluvou uzatvoril aj dve vyššie rozvedené zmluvy - z ktorých tak vyplynulo, že mandátnou zmluvou je bezpredmetné z hľadiska výšky provízie - v súvislosti so spoločnosťou LUMEN, s.r.o. - či právo v prospech vlastníka nehnuteľností

zo zmluvy o zriadení vecného bremena a dohody o urovnaní vzniknú - lebo bola tu odmena vo výške 400 000,-- Euro. Naopak v prípade vychádzajúc zo zmluvy o sprostredkovaní v prípade nezriadenia týchto práv by bola hodnota provízie vyššia. Výsledkom tak podľa súdu s prihliadnutím na obsahy predmetných zmlúv mal by príjem spoločnosti LUMEN predstavovať celú sumu kúpnej ceny - ktorá bola znížená o 560 000,-- Euro. Preukázané v súlade s bodom 2/ výrokovej časti rozsudku bolo uhradenie zo strany spoločnosti AURORA Servis SK, s.r.o. čiastky 500 000,-- Euro - ktorú vyčerpал obžalovaný.

Z predmetného prevodu predmetných nehnuteľností bol tak v získaní majetkového prospechu spoločnosti LUMEN s.r.o. (obžalovaný).

Súčasťou predmetnej zmluvy o sprostredkovaní bol čl. 7. Sankcie - ktorý súd vyššie rozviedol - t.j. že v prípade, že AURORA Servis SK, s.r.o. odpredala nehnuteľnosti počas platnosti predmetnej zmluvy tretej osobe inej ako osobu, ktorú určil LUMEN s.r.o. záujemca mu (LUMEN s.r.o.) zaplatí zmluvnú pokutu vo výške 1 000 000,--Euro.

V rovnaký deň - ako to bolo preukázané (konaním pod sp.zn. N 143/2011, U 12/2011) spoločnosť AURORA Servis SK, s.r.o. zložila do notárskej úschovy notára JUDr. G. Ď. sumu 450 000,-- Euro ako časť kúpnej ceny - s tým, že notár predmetnú čiastku prevedie na účet poškodenej spoločnosti do troch dní odo doručenia originálu listu vlastníctva a rozhodnutia katastrálneho úradu o vykonaní prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiach. Čiastka zostávajúca - 50 000,-- Euro bola vložená v hotovosti na účet poškodenej spoločnosti.

Pokiaľ išlo čiastku vo výške 450 000,-- Euro táto bola na účet poškodenej spoločnosti ktorá mala účet vo Všeobecnej úverovej banke, a.s. pripísaná dňa 18.februára 2011.

Pokiaľ išlo o predmetný účet vo Všeobecnej úverovej banke, a.s. - tento účet bol zriadený samotným obžalovaným.

Dňa 18.februára 2011 bol povolený vklad vlastníckeho práva k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam a to Správou katastra pre hlavné mesto SR - Bratislavu (pod sp.zn. V-3723/11.

Z dôvodu predmetných právnych skutočností tak poškodená spoločnosť stratila vlastnícke právo k predmetným prevádzaným nehnuteľnostiam kupujúci - kupujúca spoločnosť získala vlastnícke právo k prevádzaným nehnuteľnostiam.

Dňa 18.februára 2011 obžalovaný v postavení konateľa poškodenej spoločnosti - poskytovateľ podpísal so záujemcom - T. B. dohodu o finančnej výpomoci. Predmetom tejto dohody malo byť poskytnutie finančnej výpomoci poskytovateľom v prospech záujemcu vo výške 500 000,- Euro - ktorú poskytovateľ získal založením svojho majetku - (predmetných nehnuteľností) od spoločnosti AURORA Servis SK, s.r.o.. Táto finančná výpomoc bola poskytnutá na dobu šiestich mesiacov - s tým, že mala byť poukázaná prevodom na účet bankový - vo Všeobecnej úverovej banke - na meno J. B.. V predmetnej dohode o finančnej výpomoci sa osoba T. B. zaviazala finančnú výpomoc vrátiť vo výške 500 000,- Euro spolu s úrokom vo výške 4 % - najneskôr do 16.augusta 2011 na bankový účet vedený na spoločnosť Patronka West Gate, s.r.o. zároveň v predmetnej dohode je i klauzula čl. III., (Ručenie a zmluvné pokuty) sa Ján Kazimír zaviazal vrátiť poskytnuté peniaze tak, aby poškodenej spoločnosti nespôsobil majetkovú ujmu vo forme prepadnutia jeho majetku predstavovaného predmetnou nehnuteľnosťou. Zmluvná pokuta bola dohodnutá pre prípad, ak by nehnuteľnosť, prepadla v prospech spoločnosti AURORA Servis SK s.r.o. vo výške 3 000 000,- Euro. Predmetná spoločnosť od 18.02.2011 bola vlastníkom nehnuteľností.

Uzatvorenie predmetnej dohody s týmto obsahom dohody - i v súvislosti na zmluvnú pokutu sa tak viazalo na nereálnu podmienku prepadnutia - vlastníckeho práva v prospech spoločnosti AURORA Servis SK s.r.o.

Tu súd poukazuje na skutočnosť - že táto dohoda o finančnej výpomoci bola uzatvorená už v čase keď poskytovateľ - nebol vlastníkom predmetných nehnuteľností.

Ako bolo preukázané dohodu o finančnej výpomoci s T. B. a to vo výške 500 000,- Euro, ktorej predmetom bolo poskytnutie finančnej výpomoci, ktorému - pričom ako zdroj poskytnutej finančnej výpomoci predmetná zmluva definovala peniaze. Tieto peniaze poškodená spoločnosť mala získať založením tých istých nehnuteľností - ktoré dňa 16.februára 2011 - čiže dva dni predtým - ktoré predala na základe zmluvy a ktoré reálne dňa 18.02.2011 - po povolení vkladu katastrálnym úradom už vlastnila iná právnická osoba ako poškodená spoločnosť. V danom prípade išlo tak o požičanie peňazí, ktoré boli bez zabezpečenia. Touto dohodou o finančnej výpomoci - ako keby požičiaval peniaze získané založením tých istých (už predaných a prevedených) nehnuteľností.

Predmetné peniaze mali byť poskytnuté prevodom na účet osoby J. B.. V danom prípade išlo o družku svedka T. B.. Pokiaľ išlo o predmetnú osobu - J. B. - táto osoba ani nevedela, že jej peniaze majú prísť na účet a ani z akých dôvodov jej mali prísť na účet. Keďže bola aj ona disponentka účtu - teoreticky s nimi mohla naložiť akokoľvek a to bez ohľadu na ujednanie medzi obžalovaným a jej druhom T. B.. Z dôvodu, že družka J. B. sa opýtala T. B. na predmetnú čiastku, ktorá bola na účte - tento podľa jej výpovede jej povedal, že to nemá riešiť.

Na hlavnom pojednávaní dňa 28.11.2016 predmetná svedkyňa vypovedala, že mne peniaze boli poukázané na môj účet a to bolo všetko. Ja som predmetnú sumu nevyberala. Ku predmetnému účtu má dispozičné právo aj pán B. (druh a otec jej detí).

Predmetná dohoda nebola žiadnym spôsobom právne zabezpečená,

Predmetná dohoda mala byť právne zabezpečená - predmetnou vyššie uvedenou dohodou o finančnej výpomoci a to v rámci čl. III - RUČENIE A ZMLUVNÉ POKUTY (T. B. sa zaviazal vrátiť poskytnutú finančnú výpomoc spolu s dohodnutými úrokmi v dohodnutom termíne, aby poskytovateľovi nespôsobil majetkovú ujmu vo forme prepadnutia jeho majetku v prospech firmy AURORA SERVIS SK. V prípade, že by nevrátil predmet predmetnej zmluvy s dohodnutými úrokmi bol povinný uhradiť poskytovateľovi majetkovú ujmu spôsobenú prepadnutím jeho majetku v prospech firmy AURORA SERVIS SK a to vo výške 3 000 000,- Euro najneskôr do 31.decembra 2011. Predmetné ustanovenie však platilo len v prípade prepadnutia majetku v prospech firmy AURORA SERVIS SK. V prípade, že záujemca vráti poskytovateľovi predmet tejto zmluvy spolu s dohodnutými úrokmi riadne a na čas toto do úvahy neprichádza.

Súd v danom prípade mal za to, že predmetná dohoda o finančnej výpomoci zo dňa 18.februára 2011 bola len akousi „pro formalitou“ - dňa 18.februára 2011 na základe kúpno predajnej zmluvy zo dňa 16.februára 2011. Dňa 18.februára 2011 bol katastrálnym úradom povolený zápis vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v prospech kupujúcej spoločnosti AURORA SERVIS SK. Takže táto dohoda o finančnej výpomoci bola dohodnutá už bez akéhokoľvek zabezpečenia - predpokladu vzniku nároku na zmluvnú pokutu. Vo veci nemohlo do úvahy pripadať „prepadnutie“ vlastníckeho práva (ako to bolo uvedené čl. III - RUČENIE A ZMLUVNÉ POKUTY) - toto bolo totiž absolútne neplatné a teda nereálne.

Konateľ spoločnosti - obžalovaný vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti mal vedomosť, že keďže dňa 16.februára 2011 za predávajúceho podpísal kúpnu zmluvu a že dňa 18.februára 2011 bol povolený vklad do katastra pod č. V-3723/11 zo dňa 18.02.2011 (list vlastníctva č. XXXX) - preto konal podľa § 3, § 39 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ) v rozpore s dobrými mravmi, zasiahol do práv oprávnených záujmov vlastníka. Dohoda o predmetnej finančnej výpomoci v časti RUČENIE - ide o absolútne neplatný právny úkon - ktorého účinky vôbec nenastali a teda je neplatným od počiatku nakoľko v čase podpisu zmluvy - i ručiteľ - spoločnosť AURORA Servis SK - nebola účastníkom právneho úkonu dohody o finančnej výpomoci zo dňa 18.02.2011 a nebol daný ani súhlas, aby na predmetné nehnuteľnosti bolo zriadené záložné právo veriteľa. V žiadnom prípade podľa názoru súdu preto nebolo možné zabezpečiť právo veriteľa nehnuteľnosti - ktoré neboli vo výlučnom vlastníka, ale tretej osoby - nezúčastnenej na právnom úkone.

Neplatnosť právneho úkonu uvedená v ustanovení § 39 OZ má povahu absolútnej neplatnosti. Vo všeobecnej rovine možno povedať, že neplatný právny úkon, ktorý nemá povahu niektorých z náležitostí, ktoré zákon pod sankciou neplatnosti právneho úkonu vyžaduje. Občiansky zákonník pojem „absolútna neplatnosť“ nepoužíva. Používa len termín „neplatnosť“, preto platí, že pokiaľ je nejaká vada právneho úkonu sankcionovaná neplatnosťou (a nejde pritom o niektorý z prípadov relatívnej neplatnosti) - ide o absolútne neplatný právny úkon (nález Ústavného súdu SR z 22.júna 2017, sp.zn. II.ÚS 796/2016-65). Podľa § 548 ods. 3 OZ uznanie dlhu dlžníkom je účinné voči ručiteľovi, len keď s ním vysloví súhlas. Absolútna neplatnosť - jej hmotnoprávnym dôsledkom je to, že účinky právneho úkonu vôbec nenastanú a právny úkon je neplatný od počiatku. Takýto právny úkon nie je možné konvalidovať.

Teoreticky tak vzaté - pohľadávka vznikla dňa 18.februára 2011 - jej splatnosť mala byť šesť mesiacov - a z predmetného je tak zrejmé, že predmetné premlčanie by s poukazom na § 101 OZ tak reálne nastalo 17.augusta 2014 - a to s poznatkom o absolútnej nečinnosti konateľa predmetnej spoločnosti.

Na predmetný účet bola poukázaná dňa 18.februára 2011 len suma vo výške 150 000,-- Euro a o naložení so zvyškom čiastky t.j. 350 000,-- Euro nie je žiadny doklad, ktorý by preukazoval manipuláciu s touto sumou. Ku predmetnému účtu mal dispozičné právo iba obžalovaný a tento v čase od 16.februára 2011 uskutočňoval výbery - a to dňa 16.februára 2011 v celkovej výške 49 000,-- Euro (25 000,-- Euro, 24 000,-- Euro) a dňa 18.februára 2011 v celkovej výške 450 000,-- Euro (celkove päť výberov - 30 000,-- Euro, 50 000,-- Euro, 31 000,-- Euro, 150 000,-- Euro a 189 000,-- Euro).

Pokiaľ išlo o obdobie mesiaca február 2011 - predmetná poškodená spoločnosť v tomto čase nevykonávala žiadnu činnosť, nemala žiadnych zamestnancov, nevykonávala žiadne obchody.

Pokiaľ išlo o zvyšok čiastky vo výške 350 000,-- Euro o tejto čiastke nie sú k dispozícii žiadne doklady. Poskytnutie pôžičky nebolo nijakým spôsobom zaevidované do účtovníctva spoločnosti. V tomto čase - mal túto povinnosť vykonať obžalovaný.

Dňa 26.októbra 2011 bol z predmetného účtu - výber 800,-- Euro a dňa 31.októbra 2011 - výber 100,-- Euro. Celková hodnota výberov bola tak vo výške 499 900,-- Euro. Zo strany obžalovaného nebolo dokladované - že by obžalovaný vyvinul akúkoľvek aktivitu vo vymáhaní pohľadávky od T. B. po lehote splatnosti. Pokiaľ išlo o osobu T. B. - osoba žijúca vo Švajčiarsku - túto ostatní konatelia nepoznali. Podľa názoru súdu celá zmluva bola len nástrojom ako pripraviť spoločnosť ešte aj o peňažné prostriedky na účte a osoby podpisujúce predmetnú zmluvu vedeli, že predmetná pôžička nebude vrátená.

Potrebné je vo veci uviesť, že pokiaľ išlo o predmetné nehnuteľnosti - obžalovaný mal jasnú vedomosť od ostatných spoločníkov a konateľov - že títo nemajú záujem v žiadnom prípade predať predmetné nehnuteľnosti a to i napriek tomu, že obžalovaný už začiatkom roku 2011 (na základe výpovede svedka Ing. U. L.) keď prišiel za svedkom s tým, že o pozemok má záujem vietnamská ambasáda - bolo jasné odmietavé stanovisko.

Pokiaľ ide o ďalší dôkaz, ktorý bol na hlavnom pojednávaní dňa 26.februára 2018 - predložený svedkom T. B. - t.j. uznanie dlhu dlžníka T. B. - uvedeného zo dňa 20.januára 2014 - a osvedčený notárom dňa 22.februára 2018 - súd opätovne vo veci má pochybnosť o predmetnom listinnom dôkaze.

I keď odvolací súd mal za to, že peniaze boli preukázateľne svedkovi poskytnuté a tento ich prijatie nespochybňuje a rovnako nespochybňuje svoj záväzok vrátiť požičané peniaze aj s príslušným úrokom - pretože dôkazy, ktoré boli vykonané neumožňujú prijať iný záver.

V predmetnom uznaní dlhu sa T. B. zaviazal splatiť dlh vo výške 600 000,-- Euro do 31.decembra 2019 - čo znamená, že do 31.decembra 2029 je tento dlh vymáhateľný (viď uznesenie Krajského súdu Bratislava, zo dňa 21.januára 2020 č. I. 13).

V tejto súvislosti súd poukazuje, že záväzok v predmetnom uznaní dlhu splatiť predmetný dlh osobou T. B. do 31.decembra 2019 - splnené nebolo. Zo strany obžalovaného ako ani splnomocnenca poškodeného nebol o tejto skutočnosti súdu predložený žiadny dôkaz o opaku. Dlž z jeho strany tak urovnaný v lehote, v ktorej sa zaviazal nebol.

V tejto súvislosti súd poukazuje v súvislosti s týmto predmetným uznaním dlhu - zo dňa 20.januára 2014 osobou T. B. - ktorý ako vyplynulo bol kamarátom obžalovaného a ktorý s obžalovaným vykonával transakcie v súvislosti aj s obrazom P. Picassa (nikdy nebol predložený ako dôkaz existencie). Ohľadom predmetného uznania dlhu sa obžalovaný počas dokazovania nielen v prípravnom konaní, ale ani v konaní pred súdom o tomto uznaní dlhu z predmetného dátumu vôbec nezmienil i napriek tomu, že v čase keď už takéto uznanie dlhu existovalo - bol vypočítaný až následne. Je skutočne nepravdepodobné - keď takýto doklad skutočne existoval už dňa 20.januára 2014 (ako to z neho vyplýva) - aby o tom obžalovaný nemal vedomosť.

Obžalovaný počas dokazovania - nielen v prípravnom konaní - kedy bol vypočítaný dňa 20.februára 2015, 12.mája 2015, ale ani na súde počas dokazovania sa o tomto uznaní dlhu vôbec nezmieňoval - i keď ako vyplynulo z dokazovania bol s touto osobou - ako sám vypovedal v podstate od roku 2011 v čulom aj v osobnom kontakte aj v súvislosti s predajom obrazu.

Naviac pokiaľ išlo o svedka T. B. v súvislosti s predmetným uznaním dlhu

zo dňa 20.januára 2014 - vypovedal - že toto uznanie dlhu - podpísal som to p. C., pokiaľ viem, p. T. ma upozornil na to, že to potrebuje overiť notárom. Notárom to v roku 2014 nebolo overené. Bolo to overené minulý týždeň štvrtok alebo piatok. Určite ma p. T. už pár rokov predtým k tomu vyzýval, ale mal som aj zdravotné problémy. Uznanie dlhu som podpísal v roku 2014 - na podnet p. C., potom minulý týždeň to bolo na podnet p. T..

Pokiaľ išlo o výpoveď svedka L. T. - tu súd dáva do pozornosti jeho výpoveď z prípravného konania (06.november 2014) - t.j. v čase keď predmetný doklad zo dňa 20.januára 2014 už podľa predmetného dátumu musel existovať. V prípravnom konaní naviac tento svedok vypovedal, že s osobou T. B. sa stretol aj osobne, viackrát, boli aj v telefonickom kontakte. Ani dňa 20.marca 2015 sa predmetný svedok nezmieňoval o tomto predmetnom uznaní dlhu.

Na hlavnom pojednávaní dňa 26.februára 2018 (v deň keď bol vypočítaný aj svedok T. B.) - tento svedok potvrdil, že uznanie dlhu zo dňa 20.januára 2014 obdržal pred predmetným pojednávaním - v predmetný deň 26.februára 2018. Opätovne potvrdil, že s predmetnou pohľadávkou - ani svedok T. B. a ani obžalovaný - mu nepredložili žiadne písomné podklady - príjmové doklady, uznania... - vzhľadom k tomu, že predmetný uznaný dlh má byť splatný v roku 2019 (31.decembra) vo veci nepodal na osobu T. B. žalobu. Vypovedal tak, že žiadny doklad alebo písomnosť k predmetnej pôžičke od T. B. alebo obžalovaného neprevzal - len predmetný - uznanie dlhu zo dňa 20.januára 2014 - pred pojednávaním v predmetný deň na súde.

Ako dohoda o finančnej výpomoci, tak ani toto uznanie dlhu nebolo nijakým spôsobom zaevidované do účtovníctva spoločnosti.

V čase keď došlo k dohode o finančnej výpomoci - vtedy obžalovaný bol nielen konateľom spoločnosti, ale ako vyplynulo zo zápisnice z valného zhromaždenia - že až dňom 24.marec 2011 obžalovaný prestal byť zodpovedný za vedenie účtovníctva, ktoré do predmetného času mal viesť a začal ho viesť Ing. U. L. L..

Pokiaľ išlo o predmetné uznanie dlhu zo dňa 20.januára 2014 - toto bolo prvýkrát predložené po viac ako štyroch rokoch na hlavnom pojednávaní dňa 26.februára 2018 a to samotným svedkom T. B..

Z predmetného uznania dlhu vyplynulo, že dlžník - T. B. uznal dlh (čo do dôvodu) - ktorý vznikol z dohody o finančnej výpomoci zo dňa 18.februára 2011 na základe ktorej veriteľ (Patronka West Gate, s.r.o. - sídlom Švantnerova 2/A poskytol dlžníkovi finančné prostriedky vo výške 500 000,- Euro na dobu šiestich mesiacov odo dňa uzatvorenia dohody. Dlžník sa zaviazal finančné prostriedky vrátiť spolu s dohodnutým úrokom vo výške 4 % mesačne najneskôr do 16.08.2011. Do dnešného dňa dlžník finančné prostriedky nevrátil. Dlžník uznáva po vzájomnej dohode s veriteľom čo do výšky v celkovej sume 600 000,- Euro. Dlžník sa zaväzuje dlh vrátiť veriteľovi do 31.decembra 2019.

Konštatované bolo - aj to, že uznanie dlhu je vyhotovené v dvoch vyhotoveniach - z ktorých dlžník aj veriteľ obdrží po jednom vyhotovení.

V Bratislave 20.1.2014 podpísaný je však len dlžník.

I keď v predmetnom uznaní dlhu dlžník T. B. - uviedol že ako veriteľa - Patronka West Gate s.r.o. - o tomto uznaní dlhu veriteľ nemal žiadnu vedomosť.

Zároveň v predmetnom uznaní dlhu bolo uvedené - aj veriteľ obdrží po jednom vyhotovení - vid' vyššie neobdržal - po dobu viac ako štyroch rokov.

I časové obdobie od dátumu údajného uznania dlhu ku dátumu osvedčenia podpisu na listine o uznaní dlhu notárom - viac ako štyri roky - vyvoláva oprávnené otázky - či tomu tak bolo v danom čase v roku 2014 - nakoľko listina do dňa osvedčenia pravosti podpisu nebola podpísaná - absentoval prejav vôle - išlo len o podklad pre takýto úkon (nie je možné vylúčiť ani antidatovanie - pretože notár nemá povinnosť skúmať obsah listiny, t.j. či k uznaniu dlhu došlo skutočne v januári 2014 - on osvedčuje iba podpis pred ním urobený na uvedenú listinu - bez ohľadu na jej obsah - teda i predmetný dátum).

V tejto súvislosti súd navyše dodáva - podľa § 558 OZ (ako to aj bolo uzatvorené) - ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Uznanie dlžníkom podľa § 558 OZ - dňa 20.januára 2014 -dlžník T. B. podľa § 558 OZ t.j. uznal premlčané právo avšak z obsahu o pravosti podpisu vyplýva, že k podpisu došlo dňa 22.februára 2018 - kedy bolo právo veriteľa premlčané (k premlčaniu došlo 17.08.2014) a k osvedčeniu podpisu - t.j. k podpísaniu pred notárom došlo až dňa 22.februára 2018 - aj keď uznanie dlhu podľa názoru súdu vylúčiť, že bolo antidatované ku dňu 20.január 2014.

Výpoveď svedka T. B. súd opätovne vyhodnotil ako nedôveryhodnú nakoľko s poukazom na postup pred notárskym úradom je zrejmé, že k podpisu nemohol dôjsť roku 2014, ale dňa 22.februára 2018 - pred pracovníkom povereným notárom a teda predmetná pohľadávka ako už súd uviedol sa stala premlčanou 17.augusta 2014 a teda právne nevymáhateľnou v dôsledku konania obžalovaného. Neskoršie overené uznanie dlhu dňa 22.februára 2018 je konaním svedka T. B. - ktorý sa takýmto spôsobom snažil pomôcť obžalovanému (t.j. uviedol na uznaní dátum 20.január 2014 ale uznanie dlhu podpísal až dňa 22.februára 2018).

Je zrejmé z obsahu listinného dôkazu, že dňa 20.januára 2014 bola listina vyhotovená ako podklad pre úkon smerujúci k uznaniu dlhu avšak nebol v uvedený deň podpísaný a k podpisovaniu došlo až následne pred povereným pracovníkom notárskeho úradu dňa 22.februára 2018. Súdu tak bezpochyby je zrejmé - že k úkonu došlo až 22.februára 2018 a to podpisom - kedy prejavil vôle k vykonaniu uznania dlhu (v roku 2014 absentovala vôľa a preto písomne uznávací prejav nemohol byť v tom čase podpísaný). Uznávací prejav bol podpísaný až pred notárom na listinu a zároveň do overovacej knihy notárskeho úradu.

V čase podpisovania - 22.február 2018 išlo o premlčanú pohľadávku a takýto úkon by mal právny následok ak by z neho vyplývalo, že ten kto dlh uznal vedel o jeho premlčaní a toto by tam bolo uvedené (§ 558 OZ).

Pohľadávka v roku 2014 sa stala už premlčanou a právne nevymáhateľnou a to práve z dôsledku konania obžalovaného. Notársky overené uznanie dlhu bola len „nadpráca“ svedka T.Á. B. - ktorý sa i týmto spôsobom snažil pomôcť obžalovanému.

Odvolaací súd zastáva názor, že ak boli peniaze požičané dlh uznaný a doposiaľ

neuhradený nemožno v tejto situácii hovoriť o vzniku škody. Súd s poukazom na obsah uznania dlhu datovaný dňa 20.januára 2014 - ale pracovníkom povereným notárom podpísaný dňa 22.februára 2018 - dospel k záveru, že nakoľko z obsahu tohto listinného dôkazu - uznania dlhu nevyplýva skutočnosť, že dlžník o premlčaní vedel platí, že premlčanom dlhu má takéto uznanie tento právny následok len ak ten, kto dlh uznal vedel o jeho premlčaní. Z obsahu predmetného uznania dlhu táto skutočnosť nevyplýva. Preto nemohol platne uznať dlh - lehota na plnenie uplynula dňa 16.augusta 2011 a dlh bolo možné vymáhať v lehote troch rokov - 17.augusta 2014 - súd preto v tejto situácii hovorí o vzniku škody a už v odôvodnení rozsudku opísaným konaním obžalovaného reálne došlo k odčerpaniu peňažných prostriedkov z majetku spoločnosti za súčasného vykonania krokov znemožňujúcich ostatným konateľom či spoločníkom poškodenej spoločnosti včas v súlade s platnými právnymi predpismi na vzniknutú situáciu reagovať - čo je následok spôsobený skutkom pod bodom 2/.

Súd v danom prípade mal i pochybnosti o existencii obrazu P.Picassa - pretože svedok T. B. vypovedal, že obžalovaný má 10 % - percentuálnu časť z obrazu a malo to byť na základe zabezpečeníach našich súkromných záležitostí, ktoré mám s p. C. - čo riadne nespresnil. Kedy sa mal obžalovaný stať 10 % vlastníkom uviesť nevedel a to ani na základe právneho titulu - ani písomne to nebolo predložené. Obraz sa mal nachádzať v Prahe u istej osoby (jeden z najväčších súkromných zberateľov v strednej Európe - lebo sa mal obraz pripravovať na predaj v Berlíne v aukčnom dome).

Na hlavnom pojednávaní však nepredložil žiadne dôkazy - doklady, ktorý by manipuláciu so sumou 500 000,- Euro na deklarované účely preukazovali existenciu daného obrazu a jeho údajné autorstvo.

Súd naďalej má za to, že vo veci neexistuje žiadny relevantný dôkaz o tom, že by sa obžalovaný snažil relevantným spôsobom vymôcť peňažné pohľadávky - ktoré boli požičané svedkovi T. B. po lehote ich splatnosti. Nepredložil takéto doklady ani L. T. - konateľ spoločnosti od 13.októbra 2016.

Taktiež ani tento dôkaz - uznanie dlhu dlžníka zo dňa 20.januára 2014 neslúžil k zabezpečeniu pohľadávky - práve aj s prihliadnutím na predmetný spôsob jeho predloženia o ktorom nemali vyššie uvedené zainteresované osoby (vrátane obžalovaného) vedomosť, odôvodnenie súdu v tejto časti a ani nebol ani zaevidovaný v účtovníctve a skutočnosti, ktoré súd vyššie uviedol.

Práve preto - o oboch predmetných dôkazoch - ktoré mali slúžiť k zabezpečeniu pohľadávky - má súd ako vyššie rozviedol pochybnosti - z dôvodov, ktoré vyššie rozviedol.

Podľa § 125 ods. 1 Obchodného zákonníka (ďalej ObZ) - valné zhromaždenie spoločníkov je najvyšším orgánom spoločnosti.

Zo zápisnice z konania Valného zhromaždenia spoločnosti Patronka West Gate, zo dňa 24.marca 2011 (č. l. 161-165) sa poukazuje práve na článok X ods. 1 Spoločenskej zmluvy zo dňa 28.01.2010.

Predmetná Spoločenská zmluva z uvedeného dátumu konštatuje, že valné zhromaždenie spoločníkov je najvyšším rozhodovacím orgánom spoločnosti. Jeho rozhodnutiu podliehajú všetky záležitosti, ktoré nepodliehajú núteným zákonným, predpisom alebo dohodnutého obchodného vedenia (konateľstvo).

Obžalovaný podal vysvetlenie, prečo uskutočnil a podpísal ako konateľ predaj pozemkov vo vlastníctve spoločnosti bez súhlasu Valného zhromaždenia, tak ako to ukladá článok X. ods. 1 Spoločenskej zmluvy zo dňa 28.01.2010.

Svoje konanie odôvodnil mierou rizika na vlastnú zodpovednosť.

Preto k tomuto bodu bolo prijaté Uznesenie:

Valné zhromaždenie schválilo Dohodu o urovaní medzi spoločníkmi vo forme notárskej zápisnice s jej obsahom v tomto znení:

a) spoločník PhDr. T. C. do 31.05.2011 prevedie späť do vlastníctva spoločnosti Patronka West Gate, s.r.o. so sídlom Švantnerova 2/A, IČO: 35 805 790 pozemky a stavby zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, k.ú.: Staré Mesto, obec BA-m.č. Staré Mesto, okres Bratislava I

b) alebo do 31.05.2011 vyplatí ako náhradu škody za predané vyššie uvedené nehnuteľnosti odškodné v sume:

-spoločníkovi: MARIANI GROUP, a.s., vo výške 1 000 000 € (slovom jeden milión euro) a

-spoločníkovi T. T. C. vo výške 1 000 000 € (slovom jeden milión euro) a zabezpečí ich ručenie finančnou zábezpekou v banke.

Zároveň z predmetnej zápisnice vyplynulo, že - vedenie účtovníctva, ktoré doteraz viedol PhDr. T. C. bude viesť I.. U. L. L..

Zo zápisnice z valného zhromaždenia obchodnej spoločnosti Patronka West Gate, s.r.o, zo dňa 17.októbra 2012 - tiež vyplynulo - U.. T. C. na otázku spoločníka L. Y. uviedol, že vyššie uvedené zmluvy (AURORA Servis SK, s.r.o.) boli uzatvorené bez vedomia ostatných spoločníkov a konateľov Spoločnosti. Suma 500 000 Euro bola požičaná T. B. bez súhlasu a vedomia ostatných konateľov a spoločníkov poškodenej spoločnosti. Zmluvu o pôžičke uzatvoril s T. B. z dôvodu - zhodnotenia finančných prostriedkov, ktoré boli získané z kúpnej ceny za prevod nehnuteľností. Pokiaľ išlo o účet zriadený vo Všeobecnej úverovej banke, a.s. - tento vypovedal, že založil sám pre účely obchodov. Na predmetnom účte sa malo nachádzať 500,- Euro.

Zároveň sa obžalovaný zaviazal doručiť v lehote do 31.októbra 2012 do sídla zástupcu spoločníka MARIANI GROUP, a.s. - originál alebo fotokópiu vyššie uvedenej kúpnej zmluvy ako aj vyššie uvedenej zmluvy o pôžičke spolu s jej dvomi dodatkami. Zároveň tiež obžalovaný uviedol, že v mene spoločnosti uzavrel dňa 16.02.2011 zmluvu o pôžičke s T.M. B., z dôvodu zhodnotenia 500 000,- Euro. Pôžička bola splatná v auguste 2011. K uvedenej zmluve o pôžičke uzavrel dva dodatky. Tieto právne úkony vykonal bez súhlasu a vedomia ostatných konateľov a spoločností spoločnosti.

Podľa čl. X ods. 2 písm. i/ Spoločenskej zmluvy poškodenej spoločnosti - valné zhromaždenie spoločníkov rozhoduje v prípadoch stanovených zákonom a touto spoločenskou zmluvou. Rozhoduje najmä o koncepcii podnikateľskej činnosti a jej zmenách.

-znamená to tak, že došlo k porušeniu povinnosti umožniť o koncepcii podnikateľskej činnosti a jej zmenách rozhodovať valným zhromaždením.

Podľa čl. XI. ods. 9 Spoločenskej zmluvy -konatelia sú povinní zabezpečiť riadne vedenie predpísanej evidencie a účtovníctva, viesť zoznam spoločníkov a informovať spoločníkov o záležitostiach spoločnosti.

-toto porušenie viedlo k absolútnej neinformovanosti spoločníkov o záležitostiach spoločnosti.

Súd ako už konštatoval - v súvislosti so Spoločenskou zmluvou - že v konaní pred súdom došlo zo strany splnomocnenca poškodeného za L. T. - k predloženiu inej Spoločenskej zmluvy - ako bolo predložené prokurátorom a to práve vo vyššie uvedených článkoch (ktoré neboli v Spoločenskej zmluve predloženej splnomocnencom poškodeného uvedené). I toto nepriamo dáva mozaiku o tom, ako konateľ spoločnosti mal „záujem“ hájiť záujmy poškodeného.

Súd v tejto súvislosti navyše poukazuje na ustanovenia § § 3, 4 zákona č. 530/2003 Z.z. v znení neskorších právnych predpisov o obchodnom registri a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

(Valné zhromaždenie spoločníkov zvolávajú konatelia spoločnosti. Valné zhromaždenie sa zvoláva podľa potreby, najmenej však dvakrát do roka. ...Valné zhromaždenie rozhoduje uznesením jednoduchou väčšinou hlasov, pokiaľ táto zmluva alebo kogentné ustanovenia zákona neustanoví inú väčšinu hlasov. Ak valné zhromaždenie nebolo zvolané v súlade s touto zmluvou, možno prijímať rozhodnutia iba v prípade, ak sú prítomní všetci spoločníci a ak všetci súhlasia s uznesením (spoločenská zmluva poškodenej spoločnosti - čl.X ods. 2, 10).

Práve valné zhromaždenie rozhoduje aj o koncepcii podnikateľskej činnosti a jej zmenách, ako i o zmenách súvisiacimi s hlavnými zásadami obchodného vedenia. Podľa predmetnej Spoločenskej zmluvy (článok XI.) - obchodné vedenie tvoria konatelia spoločnosti.

Podľa § 134 Obchodného zákonníka sa na rozhodnutie o obchodnom vedení spoločnosti, ktoré patrí do pôsobnosti konateľov vyžaduje súhlas väčšiny konateľov - ak spoločenská zmluva neurčí vyšší počet.

Vlastníctvo predmetných nehnuteľností (ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy) - poškodená spoločnosť spájala svoj najdôležitejší podnikateľský zámer. Išlo tak o nepochybne dôležitú otázku nielen obchodného vedenia - ale i samotnej koncepcie fungovania predmetnej poškodenej spoločnosti. O takejto otázke preto nemohol rozhodovať samotný obžalovaný - i keď bol konateľom predmetnej spoločnosti. Preto mal súd za to, že bol len jeden zo štyroch konateľov - členov obchodného vedenia. V čase uzatvorenia predmetnej kúpnej zmluvy na dané nehnuteľnosti mala teda štyroch konateľov spoločnosti. Preukázané bolo, že obchodné vedenie poškodenej spoločnosti na predmetný prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nedal súhlas a že predmetný „obchod“ vykonal obžalovaný bez súhlasu valného zhromaždenia.

V tomto období obchodné vedenie - teda štyria konatelia - nerozhodlo o prevode predmetných nehnuteľností na spoločnosť AURORA Servis SK, s.r.o. obchodné vedenie nedalo súhlas k prevodu predmetného vlastníckeho práva - boli to ako to už bolo konštatované jeho jedinými nehnuteľnosťami a jediným podnikateľským zámerom - práve táto dispozícia s predmetnými nehnuteľnosťami.

O svojom zámere obžalovaný predmetných konateľov neinformoval. V danom prípade išlo o nehnuteľný majetok - v celkovej výmere 7482 m² - vrátane stavieb objektu KSD, panelové garáže (ostatné plochy - 7238 m², zastavané plochy a nádvorcia - 244 m²). Išlo tak o jediný nehnuteľný majetok poškodenej spoločnosti a teda jedinú podnikateľskú investíciu - dispozícia s takýmto majetkom preto ako to vyplynulo i z dokazovania predstavovala základnú koncepciu podnikateľskej činnosti spoločnosti a otázka dispozície s týmto majetkom bola tak fundamentálnou zásadou obchodného vedenia.

Obžalovaný tak bez vedomia ostatných členov obchodného vedenia - pretože o takejto otázke musí rozhodnúť obchodné vedenie ako kolektívny orgán obišiel. V súlade s § 134 Obchodného zákonníka rozhodnutie o obchodnom vedení spoločností, ktoré patrí do jeho pôsobnosti - sa vyžaduje súhlas väčšiny konateľov.

Obžalovaný tak jednoznačne porušil všeobecne záväzné predpisy ako i konal v rozpore s prijatou spoločenskou zmluvou poškodenej spoločnosti - v predpisoch, ktorých sa mu jednoznačne ukladala povinnosť spravovať pre neho cudzí majetok.

Pokiaľ išlo o jednotlivých konateľov spoločnosti - konateľ spoločnosti - svedok a zároveň poškodený Ing. U. L. vypovedal, že o predaji predmetnej nehnuteľnosti nemal žiadnu vedomosť. V prípade, že by takúto vedomosť mal - s jej predajom za deklarovanú sumu by nesúhlasil. Vypovedal, že v roku 2011 mu obžalovaný uviedol, že o predmetný pozemok mala záujem vietnamská ambasáda a pretože ho požiadal, či neprehodnotí zámer na výstavbu - jednoznačne obžalovaný dostal od neho zápornú odpoveď. I napriek tejto skutočnosti však obžalovaný predmetný pozemok predal. O tom, že mal byť pozemok predaný - bolo zo strany predmetného konateľa spoločnosti zistené spôsobom, že zistil, že pozemok má plombu.

Obžalovaný vykonal úkony, ku ktorým nemal súhlas. Takéto rozhodnutia neboli v jeho kompetencii. Vedel, že koná bez potrebného súhlasu - predmetné skutočnosti v podstate zatajoval - lebo ostatní konatelia o tomto nemali vedomosť (viď výpoveď Ing. U. L.). Obžalovaný konal v priamom úmysle - pretože vedome vykonal právny úkon za poškodeného v rozpore s jeho vôľou. Nepochybne tým musel vedieť, že tým zmenší - resp. že poškodený už nebude mať žiadny majetok. Súd poukazuje na čl.X - Valné zhromaždenie (Spoločenskej zmluvy) - v ktorej je okrem iného o akých otázkach rozhoduje valné zhromaždenie a tým aj spôsob rozhodovania.

Obžalovaný - Ing. U. L. uviedol, že išlo len o „technický problém“. Keď však zistil, že o technický problém nešlo - zvolal valné zhromaždenie - na ktorom sa obžalovaný ospravedlnil - „že konal na vlastnú päsť“. Problém ďalší nastal v tom, - že obžalovaný bol v spoločnosti poverený vedením účtovníctva. Navyše obžalovaný práve v súvislosti s týmto konateľom - mu znemožňoval i prístup k účtovným dokladom poškodenej spoločnosti - čo neskôr viedlo k podanej žalobe na civilnom súde. Ďalší konateľ - L. T. („sused obžalovaného“ - dosadený obžalovaným) - podal vo veci návrh na zastavenie konania na civilnom súde.

Naviac v súvislosti s predmetnou osobou súd poukazuje na Spoločenskú zmluvu, ktorú v mene L. T. predložil splnomocnenec poškodeného (a ktorá ako bolo vyššie konštatované sa odlišovala od tej, ktorá je založená na obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I).

Konateľ spoločnosti AURORA Servis SK, s.r.o. - ako kupujúci - Ing. U. P.

vypovedal, že o predaji predmetných pozemkov poškodenej spoločnosti sa dozvedel z inzerátu - kde bola pôvodná cena určená na sumu 1 300 000,-- Euro. Keďže medzi ním ako konateľom a konateľom - PhDr. T. C. - sa dohodli na kúpnej cene 500 000,-- Euro - táto cena bola pre predmetného konateľa spoločnosti AURORA Servis SK, s.r.o. - prijateľná.

Okrem obžalovaného - svedok I.. U. P. vypovedal, že on z predmetnej predávajúcej spoločnosti s inými osobami nebol v kontakte. Obžalovaný mu povedal, že je to jeho akcia. Samotný svedok vypovedal, že s cenou sa dalo ísť „dole“ i z dôvodu, že obžalovaný mal záujem o najrýchlejší predaj, obžalovaný na to „tlačil“ a mal záujem - aby predmetná platba kúpnej ceny mu bola vyplatená v hotovosti, s čím predmetný svedok nesúhlasil. Vo veci bola preto vykonaná notárska úschova.

To, že skutočne zo strany obžalovaného išlo o „jeho akciu“ - vyplynulo i z „expresného prevodu na katastri“ - v priebehu dvoch dní (16.február 2011 a 18.február 2011).

Obžalovaný previedol celý predmetný majetok bez súhlasu ostatných konateľov poškodenej spoločnosti. Obžalovaný svojím konaním porušil ustanovenia § 134, § 135 ods. 1, § 135a ods. 1

Obžalovaný porušil i zákonnú povinnosť na riadne vedenie predpísanej evidencie a účtovníctva poškodenej spoločnosti - nepreukázal žiadne doklady ohľadom manipulácie s čiastkou v celkovej výške 500 000,-- Euro.

Preukázané dokazovaním bolo (opätovne vychádzať z dokazovania na súde) - že keďže v danom prípade išlo o jediný majetok predmetnej spoločnosti - jeho predajom bola vo výraznej miere znížená hodnota obchodného podielu spoločnosti MARIANI GROUP, a.s. v predmetnej poškodenej spoločnosti. Práve v súvislosti s Ing. U. L. - spoločník sa vedú ako súd už vyššie rozviedol jednotlivé súdne spory.

Súd poukazuje i na:

- ustanovenie § 61 ods. 1 Obchodného zákonníka -

- ustanovenie § 61 ods. 2 Obchodného zákonníka spoločník má právo pri zániku jeho účasti v obchodnej spoločnosti na vyrovnací podiel.

- ustanovenie § 153 ods. 2 obchodného zákonníka - pri zrušení spoločnosti s likvidáciou má spoločník právo aj na likvidačný zostatok.

Podľa § 135 ods. 1 Obchodného zákonníka konatelia sú povinnosťou zabezpečiť riadne vedenie predpísanej evidencie a účtovníctva, viesť zoznam spoločníkov a informovať spoločníkov o záležitostiach spoločnosti.

Podľa § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka - konatelia sú povinní vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. Najmä sú povinní zaobstaráť si a pri rozhodovaní zohľadniť všetky dostupné informácie týkajúce sa predmetu rozhodnutia, zachovávať mlčanlivosť o dôverných informáciách a skutočnostiach, ktorých prezradenie tretím osobám by mohlo spoločnosti spôsobiť škodu alebo ohroziť jej záujmy alebo záujmy jej spoločníkov, a pri výkone svojej pôsobnosti nesmú uprednostňovať svoje záujmy, záujmy len niektorých spoločníkov alebo záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti.

Vo všeobecnosti pod odbornou starostlivosťou treba rozumieť povinnosť konateľa prihliadať pri výkone svojej funkcie na záujmy spoločnosti a všetkých jej spoločníkov, pričom nemôže presadzovať svoje záujmy na úkor záujmov spoločnosti. Má tiež povinnosť

zaobstaráť si a pri rozhodovaní zohľadniť všetky dostupné informácie týkajúce sa predmetu rozhodnutia. Práve pre predmetný pojem odborná - je príznačná skutočnosť, že jadro výkonu funkcie spočíva v správe cudzieho majetku a preto si tento výkon funkcie vyžaduje skúsenosti, resp. vedomosť minimálne v rozsahu, aby člen bol spôsobilý rozpoznať a poskytnúť potrebnú starostlivosť. Výkon funkcie konateľa s odbornou starostlivosťou je objektívnym hľadiskom a vyžaduje, aby konateľ vykonával svoje povinnosti vždy v súlade so záujmami spoločnosti a zdržal sa akéhokoľvek konania, z ktorého by mohla vzniknúť spoločnosti škoda, resp. je nevyhnutné aby konateľ plnil svoje povinnosti tak, aby nedošlo k neoprávnenému zmenšovaniu majetku spoločnosti. Všetky kroky konateľa - ktoré konateľ vo svojej funkcii vykonáva musia byť ním realizované tak, aby prípadne mohli byť spoločnosťou aj preskúmateľné. V prípadoch, v ktorých konateľ nakladá s majetkom spoločnosti vyžaduje pôsobenie konateľa s odbornou

starostlivosťou aj to, aby vedel riadne zdokladovať a zdokumentovať pre spoločnosť - v mene, ktorej koná - účel nakladania s majetkom spoločnosti, teda to, prečo bolo nevyhnutným v záujme spoločnosti, aby realizoval určité prevody z majetku spoločnosti. Ak sa tak nestane a o určitých úkonoch spoločnosti, resp. na iný účel nesúvisiaci s funkciou konateľa, či konaním v mene spoločnosti, je možné tieto nepreskúmateľné výdavky konateľa tiež označiť za škodu spôsobenú spoločnosti. Konateľ spoločnosti sa totiž nemôže správať k majetku spoločnosti, s ktorým nakladá z titulu svojej funkcie tak, aby nebolo zistiteľné, na čo konkrétne majetok spoločnosti vynaložil, prečo ho vynakladal a či to prospieť prinieslo.

Podľa predmetného ustanovenia je konateľ povinný zabezpečiť riadne vedenie predpísanej evidencie a účtovníctva.

Konatelia zodpovedajú za stav vedenia účtovníctva a predpísanej evidencie bez ohľadu na to, či tieto činnosti vykonávajú osobne alebo či ich zabezpečujú prostredníctvom iných právnických osôb alebo fyzických osôb (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 3 Obo 106/2006, zo dňa 01.07.2007). Znamená to teda - že konatelia majú povinnosť konať odborne a lojálne voči svojej spoločnosti a jej spoločníkom. Odbornosť sa vzťahuje na schopnosť rozhodovania so znalosťou vecí, zahŕňa vytvorenie zodpovedajúcej informačnej sústavy spoločnosti v záujme získavania všetkých informácií relevantných vo vzťahu k predmetu rozhodovania.

Pod pojmom starostlivosť riadneho hospodára si treba predstavovať takú starostlivosť s akou by sa mal hospodár, ktorý je vybavený potrebnými znalosťami a skúsenosťami správať a to spôsobom, že by sa mal starať o majetok. Požiadavka starostlivého hospodára zahŕňa tak požiadavku plniť povinnosť na určitej odbornej úrovni. Obžalovaný túto povinnosť riadneho hospodára neplnil. Je potrebné aj uviesť, že nie je rozhodujúce, či zmienaná povinnosť je v zákone je formulovaná ako starostlivosť o majetok, starostlivosť riadneho hospodára, odborná starostlivosť, náležitá starostlivosť a podobne.

Tieto predmetné okolnosti - ktoré predchádzali k uzatvoreniu kúpnej zmluvy, predmetný spôsob, ktorý obžalovaný ako konateľ poškodenej spoločnosti zvolil - svedčia k nerešpektovaniu zmluvne dohodnutých pravidiel pri obchodnom vedení spoločnosti a tiež porušenie povinností vyplývajúcich zo zákona. Následok sa prejavil vo sfére majetkových práv predmetnej spoločnosti, za ktorý obžalovaný konal a s ktorej majetkom disponoval. Predmetný škodlivý následok nastal i na strane spoločníkov - ktorých záujmy je konateľ takisto podľa zákona povinný chrániť.

Podľa názoru súdu s prihliadnutím na jednotlivé zmluvy, ktoré boli obžalovaným uzatvorené (týkajúce sa spoločnosť LUMEN, s.r.o. v rámci ktorej opätovne obžalovaný vystupoval) išlo z jeho strany o nevýhodné zmluvy. Výsledkom malo byť nadobudnutie predmetných nehnuteľností spoločnosťou LUMEN, s.r.o. (ktorá súvisí s obžalovaným). Takéto konanie jednoznačne ukrátilo poškodeného z titulu jeho obchodného podielu - hodnota nehnuteľností medzi obžalovaným a AURORA Servis SK, s.r.o. bola ohodnotená niekoľkonásobne vyššie ako kúpna zmluva, ktorá bola medzi nimi uzatvorená - súd toto tvrdenie opiera o predmetné zmluvy - kým obžalovaný sa predmetného majetku zbavil za nižšiu cenu (kúpna cena) - znížil tak obchodné imanie - následne z tohto mal majetkový prospech AURORA Servis SK, s.r.o. a tiež obžalovaný (ale už ako spoločnosť LUMEN, s.r.o.). Správanie obžalovaného - z hľadiska jeho konateľstva v spoločnosti poškodeného a spoločnosti LUMEN, s.r.o. - nebolo poctivé, spravodlivé - pretože obžalovaný vo veci „profitoval“ - jednak z uzavretej predmetnej kúpnej zmluvy a neprímerane nízkej kúpnej cena nehnuteľnosti zase profitovala spoločnosť LUMEN, s.r.o. na úkor poškodeného.

Peňažné prostriedky boli zverené osobe bez akýchkoľvek právnych záruk a ani po viac ako deviatich rokoch sa žiadne peniaze do spoločnosti nevrátili. Pokiaľ obchodná spoločnosť ani po viac ako deviatich rokoch nemôže nakladať so svojím majetkom a nemá ani žiadnu kompenzáciu (úroky) je zrejmé, že takýto postup nie je v súlade so záujmom predmetnej spoločnosti. I osoba Ján Kazimír (podobne ako L. T. - sused obžalovaného) je priateľom obžalovaného, tento žije dlhodobo v cudzine - vo Švajčiarsku.

Povinnosť spravovať cudzí majetok v sebe zahŕňa aktívny prístup správcu v starostlivosti o cudzí majetok, ktorý nesmie viesť ku stavu, ktorého výsledkom by bolo scudzenie, strata, či znehodnotenie tohto majetku. V povinnosti spravovať cudzí majetok možno vidieť nutnosť aktívnejšieho prístupu povinnej osoby k majetku, ktorý predpokladá širší okruh možných majetkových dispozícií (vrátane

jeho scudzovania za zodpovedajúcu protihodnotu, investovanie, zhodnocovanie). Povinnosť spravovať cudzí majetok - znamená tak povinnosť starostlivosti o majetok, o jeho nakladanie. Takáto povinnosť bola určená i samotnou Spoločenskou zmluvou - i keď nie je nutné, aby bolo výslovne uvedené ako povinnosť spravovať cudzí majetok. Podstatné je, že jej obsahom je to, čo sa správou majetku rozumie. Táto povinnosť bola jasne formulovaná v Spoločenskej zmluve ako starostlivosť, starostlivosť riadneho hospodára, obhospodarovanie, nakladanie, hospodárenie, právo robiť úkony s majetkom, prevádzať ho, obchodovať s ním. V danom prípade súd videl toto porušenie spravovať predmetný cudzí majetok - aj to, že obžalovaný urobil predmetný právny úkon - ktoré v jeho kompetencii nebolo. Skutočnosť ohľadom predmetnej kúpnej zmluvy ako i následne ďalších zmlúv neoznámil poškodenému - poškodený na to musel sám prísť - zatajil mu to. Týmto protiprávnym konaním nezmenšil majetok spoločnosti, ale majetok ostal nulový. Predmetný dlh nevymáhal.

Ako súd rozviedol a v spise sú založené žaloby, zápisnice z pojednávania ako sa vedú viaceré súdne spory - znemožnenie prístupu k účtovným dokladom poškodenej spoločnosti, podanie návrhu na zastavenie konania zo strany L. T.. Znamená to tak, že predmetné žaloby pokračovali i pokračujú aj so súčasným konateľom L. T. (kamarát obžalovaného, osoba, ktorá bola dosadená do spoločnosti - obžalovaným, ktorý už v súčasnosti konateľom spoločnosti nie je).

Zo strany obžalovaného tak išlo o neoprávnené „investovanie“ a postup v rozpore so Spoločenskou zmluvou ako i ustanoveniami Obchodného zákonníka.

Obžalovaný konal v rozpore s predmetným ustanovením v mene spoločnosti, ale konal v súlade s vlastnými záujmami - predmetnú spoločnosť však pripravil o majetok. Išlo tak o nehospodárne nakladanie s majetkom. Táto spoločnosť už nemá žiadny nehnuteľný majetok, žiadne peniaze, spory na súdoch a je teda majetkovo prázdna a neplní účel na aký bola zriadená.

Keďže z titulu svojej funkcie pri svojom výkone mal postupovať s odbornou starostlivosťou zodpovedal tak i za škodu - ktorá vznikla porušením predmetných povinností. Svojím „špekulatívnym investovaním“ a teda neuvážaným nakladaním ohrozil a zároveň zmaril chod celej spoločnosti. Špekulatívne investovanie je absolútne neprijateľné.

Pri výkone činnosti bol povinný okrem predmetných zákonných ustanovení postupovať aj fiduciárnymi povinnosťami - povinnosť lojality, aby rámci svojich odborných znalostí a schopností musí zvažovať i riziká, ktoré sú s výkonom funkcie spojené. Ako konateľ musel vynaložiť vyššiu než bežnú mieru predvídavosti za tým účelom, aby im predišiel. Takýto spôsob investovania, ktorý obžalovaný zvolil je neprijateľný - pretože predstavovalo vysoké riziko a zmarilo tak niekoľko ročné úsilie predmetnej spoločnosti.

Zo strany obžalovaného išlo o konanie - čiže aktívnu činnosť - disponovanie s predmetným majetkom - jeho nevýhodný predaj za neprimerane nízku cenu. Taktiež išlo z jeho strany o nečinnosť - nevymáhanie majetkového plnenia, opomenutie úkonov - tieto smerovali k premlčovaniu pohľadávky, nevymáhanie majetkového plnenia a zániku práva.

Obžalovaný jednoznačne uprednostnil svoje záujmy nad záujmy ostatných svojich konateľov. Ako už bolo konštatované - predmetné nehnuteľnosti uvedenej spoločnosti boli jej „nosnicou“.

Súd tak vychádzal z ustanovení Obchodného zákonníka, ktoré primárne vymedzujú postavenie konateľov, ich oprávnenia a povinnosti pri riadení spoločností, rozhodovaní o dôležitých otázkach, zastupovanie spoločnosti. Ako i zo spoločenskej zmluvy, kde je rozsah oprávnení a pozícia konateľa tiež definovaná.

Dokazovaním bola predmetná hodnota nehnuteľnosti v súlade so znaleckými posudkami, ktoré sú založené v spise.

Znalecký posudok Ing. Mgr. T. U. určil hodnotu nehnuteľnosti na sumu vo výške 1 087 957 Euro zaokrúhlene na 1 680 000,-- Euro - a to po zohľadnení, že predmetné pozemky (a to potvrdil i svedok - kupujúci Ing. U. P.) - nehnuteľnosti boli prístupné iba cez cudzie pozemky a preto boli potrebné ďalšie náklady potrebné pre zabezpečenie prístupu k prevádzaným pozemkom.

Obdobne tomuto znaleckému posudku korešponduje i znalecký posudok predložený poškodeným (§ 268 ods. 4 Tr.por.) - vypracovaný ústavom súdneho znalectva - Slovenskou technickou univerzitou v Bratislave - a následným výsluchom na hlavnom pojednávaní znalca za predmetný ústav - všeobecná hodnota nehnuteľnosti bola stanovená na sumu zaokrúhlene 1 070 000,-- Euro - 1 068 953,34 Euro.

Znalecký posudok, ktorý bol vypracovaný znalkyňou Ing. arch. I. W.B. - predložený obžalovaným (§ 268 ods. 4 Tr.por.) - táto stanovila všeobecnú hodnotu predmetných pozemkov - nehnuteľnosti ku dňu - v sume zaokrúhlene 617 000,-- Euro - 616 666,44 Euro

-v spise je založený i znalecký posudok vypracovaný Ing. R. W. - v rámci ktorého bola stanovená všeobecná hodnota stavieb a predmetných pozemkov na čiastku vo výške zaokrúhlene 1 680 000,-- Euro - 1 678 137,78 Euro.

-keďže vo veci sa vedie i konanie na Okresnom súde Bratislava I - pod sp.zn. 31 Cb/241/2012 - zo strany splnomocnenca poškodeného bol predložený znalecký posudok vypracovaný znalcom Ing. Š. Š. - znalcom z odboru geodézie a kartografie - ktorý bol v trestnom konaní oboznámený ako listinný dôkaz.

Z predmetného znaleckého posudku vyplynulo s prihliadnutím na prílohu - ktorá bola súčasťou znaleckého posudku - že ako tomu bolo v roku 2011 tak i v čase vypracovania predmetného znaleckého posudku bolo na pozemok parcelné číslo - č. XXXX/XX, k.ú. Staré Mesto priamy prístup z Lamačskej cesty v šírke 75,74 metrov.

Celkove tak boli v tejto trestnej veci zabezpečené štyri znalecké posudky - ktoré sa mali vyjadriť ku trhovej hodnote danej nehnuteľnosti.

Ako bolo vyššie konštatované tri znalecké posudky stanovili hodnotu nehnuteľnosti nad 1 000 000,-- Euro (1 087 957,-- Euro, 1 070 000,-- Euro a 1 680 000 Euro).

Znalecký posudok, ktorý bol predložený obžalovaným v mene jeho obhajcu stanovil hodnotu predmetnej nehnuteľnosti na čiastku 617 000,-- Euro.

Pokiaľ išlo o znalecký posudok znalca Ing. Š. Š. z odboru geodézie a kartografie (predložený v civilnom konaní) a v tomto konaní bol oboznámený ako listinný dôkaz - z neho vyplynulo, že z podkladov katastrálneho operátu a skutočnosti sa mal vyjadriť - či aj v roku 2011 bol možný prístup na pozemok parcelného čísla XXXX/XX (v roku 2011 - bola parcela pod parcelným číslom - XXXXX/X). Predmetný znalec skonštatoval na základe dôkazov, ktoré k dispozícii mal a z ktorých teda vychádzal - s prihliadnutím na podklady z katastrálneho operátu z roku 2011 - že predmetný pozemok v tom čase pod parcelným číslom - XXXXX/X k.ú. Staré Mesto susedilo aj v roku 2011 - s pozemkom parcelného čísla XXXXX/XX - Lamačská cesta - a ako aj v súčasnosti aj v roku 2011 - na pozemok parcely č. XXXXX/X - bol priamy prístup z predmetnej Lamačskej cesty v šírke 75,74 metrov.

Znamenalo to tak, že riadny prístup k predmetným pozemkom bol možný aj pred scelením parciel v roku 2011 - t.j. v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy.

Pokiaľ išlo o vypracovaný znalecký posudok - Ing. arch. I. W. rozdielnosť bola z dôvodu - ako to konštatovala i znalkyňa Ing. P. Y., PhD. (v mene ústavu súdneho znactva - Slovenskou technickou univerzitou v Bratislave) táto konštatovala, že k predmetnému rozdielu došlo z dôvodu - že predmetná vyhláška - pri ktorej sa vychádza poskytuje dostatočne veľký rozptyl hodnôt jednotlivých koeficientov (ako príklad uviedla koeficient redukujúcich faktorov má interval 0,2 až 0,99 - čo môže mať veľký vplyv na rozptyl všeobecných hodnôt).

Pokiaľ išlo o predmetný koeficient redukujúcich faktorov - tento vo všeobecnosti sa musí stanoviť s ohľadom na predpokladanú hodnotu závady - v danom prípade - napr. potreba odkúpenia prístupovej cesty alebo zriadenie vecného bremena, právo prechodu, prejazdu

Ústav stanovil preto v danom prípade tento koeficient na hodnotou 0,7.

Znalecký posudok Ing. arch. I. W. stanovil tento koeficient hodnotou 0,3.

Naviac znalkyňa v mene znaleckého ústavu konštatovala - že z dôvodu, že mali k dispozícii i znalecký posudok znalkyne Ing. Mgr. T. U. - s predmetnými závermi znaleckého posudku sa stotožnili.

Pokiaľ išlo o vyššie dva znalecké posudky - t.j. znalecký posudok Ing. Mgr. T. U. a znaleckého ústavu - tieto sa v minimálnej miere odlišovali ohľadom stanovenej hodnoty - predmetnými výpočtami a dôkazmi, ktoré boli z ich strany zabezpečené došli temer k rovnakým záverom a to i napriek tomu že predmetný koeficient ma taký interval. Predmetné znalecké posudky navyiac boli vypracované nezávisle na sebe.

Pokiaľ išlo o znalecký posudok Ing. Mgr. T. U. - ktorý stanovil hodnotu nehnuteľnosti k dátumu prevodu na sumu najmenej vo výške 1 087 957,-- Euro - znalkyňa ako je to uvedené v predmetnom znaleckom

posudku zohľadnila i skutočnosť, že predmetné nehnuteľnosti boli prístupné iba cez cudzie pozemky a brala tak do úvahy aj ďalšie náklady potrebné pre zabezpečenie prístupu k prevádzaným pozemkom. I znalecký posudok ústavu súdneho znalectva - znaleckého ústavu Slovenskej technickej univerzity - v predmetnom znaleckom posudku zohľadnil miesto, kde sa predmetný pozemok nachádza - pri frekventovanej komunikácii na Lamačskej ceste - hneď pri zastávke MHD Patrónka - takže je zaťažený hlukom. K dátumu ohodnotenia nemal možnosť priameho prístupu z verejnej komunikácie dopravným prostriedkom, možný bol len peší prístup - cez pozemky do vlastníctva iných vlastníkov, nemal zabezpečený priamy prístup z verejnej komunikácie. Stanovená hodnota bola zaokrúhlená na čiastku 1 070 000,-- Euro.

Vzhľadom na vyššie uvedené - že by sa malo vychádzať zo všeobecne využívaného pravidla - o zohľadnení najnižšie stanovenej hodnoty nehnuteľnosti - pokiaľ (čo v danom prípade nebolo) sa nepreukáže rozpor so všeobecne záväzným právnym predpisom pri jej stanovení a ak by neboli k dispozícii presvedčivé dôkazy o tom, že sa v rozhodnom čase za daných podmienok dali uvedené pozemky predať za oveľa výhodnejších podmienok. O tom, že boli k dispozícii presvedčivé dôkazy súd poukazuje nižšie.

Práve na základe vyššie uvedené v danej veci nevznikol podľa názoru súdu rozpor so všeobecne záväzným právnym predpisom pri jej stanovení.

Oba znalecké posudky (Ing. Mgr. T. U. ako i znaleckého ústavu) - pri určení všeobecnej hodnoty - vychádzali nielen z pozitív - ale i z negatív - resp. skutočného stavu v súvislosti s predmetnými pozemkami (ako to súd rozviedol) - zamerali sa i na predmetný prístup k pozemkom, náklady potrebné na zabezpečenie predmetného prístupu k pozemku, predmetné miesto.

Oba však znalecké posudky nezávisle na seba došli obdobným záverom v súvislosti s predmetnou hodnotou a temer k rovnakému ohodnoteniu.

S týmto korešponduje práve i znalecký posudok od znalca z odboru geodézia a kartografia (Ing. Š. Š.) - ktorý bol síce oboznámený v tomto konaní ako listinný dôkaz - ale i z neho vyplýva, že bol tu priamy prístup z Lamačskej cesty o šírke 75,74 Euro.

Pokiaľ išlo o predmetnú lokáciu predmetný pozemok - bol tak v bezprostrednom kontakte s verejným chodníkom, cestnou komunikáciou.

Tomuto korešpondovali i katastrálne mapy - z ktorých tiež vyplynulo - že čo sa týkalo k prístupu k týmto pozemkom - tieto hraničili priamo s chodníkom a hlavnými cestami v okolí predmetných pozemkov - i z nich vyplynulo, že prístup k týmto pozemkom bol fakticky (právnym spôsobom - napr. zriadením vecného bremena).

V tejto súvislosti súd poukazuje i na predmetnú uzatvorenú zmluvu o sprostredkovaní - kde už bola akceptovaná dohoda zmluvných strán vo výške 1 008 000,- Euro a jednotlivé články v rámci tejto zmluvy. Súd však v tejto súvislosti poukazuje i na závery znaleckého posudku Ing. R. W. - práve i s prihliadnutím na jednotlivé koeficienty - z ktorých niektoré sa tiež zhodovali s koeficientami - ktoré boli so znaleckými posudkami Mgr. Ing. T. U. a ústavu.

Súd vo veci navyše poukazuje na jednotlivé koeficienty v rámci predmetných znaleckých posudkov

Predmetné koeficienty - sú v rozpätíach

- koeficient všeobecnej situácie - 0,50 - 2,00
- koeficient intenzity využitia - 0,90 - 2,00
- koeficient dopravných vzťahov - 0,80 - 1,20
- koeficient obchodnej alebo priemyselnej polohy - 0,90 - 2,00
- koeficient technickej infraštruktúry pozemku - 0,80 - 1,50
- koeficient zvyšujúcich faktorov - 1,01 - 3,00
- koeficient redukujúcich faktorov - 0,20 - 0,99

-koeficient všeobecnej situácie

- znalecký posudok znalkyne Ing. Mgr. T. U. - hodnota koeficienta 1,50
- znalecký posudok znaleckého ústavu - hodnota koeficienta 1,50
- znalecký posudok znalkyne Ing. arch. I. W. - hodnota koeficienta - 1,70
- znalecký posudok znalca Ing. R. W. - hodnota koeficienta - 1,50

-zhoda v koeficiente v tejto časti troch znaleckých posudkov - a teda i Ing. Mgr. T. U.

-koeficient intenzity využitia

-znalecký posudok znalkyne Ing. Mgr. T. U. - hodnota koeficienta 0,90

-znalecký posudok znaleckého ústavu - hodnota koeficienta 1,10

-znalecký posudok znalkyne Ing.arch. I. W. - hodnota koeficienta 1,15

-znalecký posudok znalca Ing. R. W. - hodnota koeficienta - 1,10

-koeficient Ing. Mgr. T. U. bol v tejto časti najnižší

-koeficient dopravných vzťahov

-znalecký posudok znalkyne Ing. Mgr. T. U. - hodnota koeficienta 1,00

-znalecký posudok znaleckého ústavu - hodnota koeficienta 1,05

-znalecký posudok znalkyne Ing.arch. I. W. - hodnota koeficienta 1,05

-znalecký posudok znalca Ing. R. W. - hodnota koeficienta - 1,05

-koeficient Ing. Mgr. T. U. bol v tejto časti najnižší

-koeficient obchodnej a priemyselnej komory (funkčného využitia územia)

-znalecký posudok znalkyne Ing. Mgr. T. U. - hodnota koeficienta 1,20

-znalecký posudok znaleckého ústavu - hodnota koeficienta 1,30

-znalecký posudok znalkyne Ing.arch. I. W. - hodnota koeficienta 1,40

-znalecký posudok znalca Ing. R. W. - hodnota koeficienta - 1,50

-koeficient Ing. Mgr. T. U. bol v tejto časti najnižší

-koeficient technickej infraštruktúry pozemku

-znalecký posudok znalkyne Ing. Mgr. T. U. - hodnota koeficienta 1,30

-znalecký posudok znaleckého ústavu - hodnota koeficienta 1,30

-znalecký posudok znalkyne Ing.arch. I. W. - hodnota koeficienta 1,20

-znalecký posudok znalca Ing. R. W. - hodnota koeficienta - 1,30

-zhoda v koeficiente v tejto časti troch znaleckých posudkov a teda

i Ing. Mgr. T. U.

-koeficient povyšujúcich faktorov

-znalecký posudok znalkyne Ing. Mgr. T. U. - hodnota koeficienta 1,30

-znalecký posudok znaleckého ústavu - hodnota koeficienta 1,05

-znalecký posudok znalkyne Ing.arch. I. W. - hodnota koeficienta 1,20

-znalecký posudok znalca Ing. R. W. - hodnota koeficienta - 1,00

-rozpätie koeficientu - od 1,00 - 1,30 (rozpätie všeobecné 1,01 - 3,00)

-koeficient redukujúcich faktorov

-znalecký posudok znalkyne Ing. Mgr. T. U. - hodnota koeficienta 0,80

-znalecký posudok znaleckého ústavu - hodnota koeficienta 0,70

-znalecký posudok znalkyne Ing.arch. I. W. - hodnota koeficienta 0,30

znalecký posudok znalca Ing. R. W. - hodnota koeficienta - 1,00

-rozpätie koeficientov troch znaleckých posudkov - sa minimálne odlišuje - 0,70, 0,80 a 1,00 - na rozdiel od znaleckého posudku Ing. arch. I. W. - 0,30

znalecký posudok znalca Ing. R. W.

všeobecná hodnota pozemku

koeficient polohovej diferenciácie - 3,3684

jednotková hodnota pozemku - 224,29 Euro/m²

všeobecná hodnota pozemku - 1 678 137,78 Euro

znalecký posudok znalca Ing. Mgr. T. U.

všeobecná hodnota pozemku

koeficient polohovej diferenciacie - 2,1902
jednotková hodnota pozemku - 145,41 Euro/m²
všeobecná hodnota pozemku - 1 087 957,62 Euro

znalecký posudok znalca Ing. arch. I. W.
všeobecná hodnota pozemku
koeficient polohovej diferenciacie - 1,2415
jednotková hodnota pozemku - 82,42 Euro/m²

všeobecná hodnota pozemku - 616 666,44 Euro

znalecký posudok znaleckého ústavu
všeobecná hodnota pozemku
koeficient polohovej diferenciacie - 2,1520
jednotková hodnota pozemku - 142,87 Euro/m²
všeobecná hodnota pozemku - 1 068 943,34 Euro

Aj tu s prihliadnutím na koeficient polohovej diferenciacie rozdiely medzi znaleckým posudkom znalkyne Ing. Mgr. T. U. a znaleckého ústavu sú minimálne na rozdiel od znaleckého posudku znalkyne Ing. arch. I. W.Á..

Z vyššie uvedeného tak vyplýva - práve pri koeficiente redukujúcich faktorov vznikol vo vzťahu ku znaleckému posudku Ing. arch. I. W. najvyšší rozdiel oproti znaleckému posudku Ing. Mgr. T. U. J. znaleckého ústavu. Predmetný koeficient predstavuje - v súvislosti s hodnotením - závady viaznúce na pozemku (napr. právo prechodu alebo prejazdu, ochranné pásmo, druh možnej zástavby.

V tejto súvislosti súd má za to, že tak ako to konštatovala i znalkyňa Ing. arch. I. W. - že platná vyhláška neumožňuje stanovovať interval - ide o odhad znalca, ktorý sa musí rozhodnúť v rámci intervalov - ku ktorému sa prikloní podľa svojich skúseností a vedomostí. Znalcom odhadovaná všeobecná hodnota nemusí byť najnižšia a ani najvyššia cena stanovená na trhu. Potvrdila, že je možné, že pri oceňovaní tej istej nehnuteľnosti viacerí znalci pri dodržaní platnej vyhlášky stanovia odlišnú všeobecnú hodnotu nehnuteľností. Skutočnosť, ktorá u predmetnej znalkyne zásadným spôsobom ovplyvnila jej závery znaleckého posudku v súvislosti s konečnou hodnotou pozemku bola skutočnosť, že pozemok nebol prístupný - zastaviteľný z dôvodu najmä prístupnosti. Bol prístupný ako vnútroareálový. Pozemok podľa nej bol oklieštený z jednej strany vodným tokom a s bývalým areálom VUIS - kde nebolo zriadené právo prechodu ani prejazdu a z druhej strany zástavbou bytových domov bez príjazdu. Jediný prístup podľa nej mohol byť z Lamačskej cesty - ale na základe dopravného vyhodnotenia križovatky Patrónka - kde pred týmto pozemkom je križovanie dopravy - diaľkových spojov ako i MHD.

Znalkyňa Ing. P. Y. PhD. - znalkyňa v mene znaleckého ústavu - k predmetným argumentom ohľadom ohľadom koeficientu mala za to, že koeficient redukujúcich faktorov - bol podľa nej (v mene znaleckého ústavu) znalkyňou Ing. Mgr. T. U. - práve s prihliadnutím i na závady, ktoré pozemky mali zohľadnil práve faktorom 0,7. Ani vo vzťahu k znaleckému posudku znalkyne Ing. arch. I. W. sa jej intervaly nevyvíjali z koeficientov v súlade s rozptylom - ale znalkyňa podotkla - že hodnota uvedeného koeficientu sa má stanoviť s ohľadom na predpokladanú hodnotu závady.

Práve s prihliadnutím na znalecké posudky, ktoré boli v predmetnej veci zabezpečené a boli oboznámené - práve i z dôvodov - že dva znalecké posudky - Ing. Mgr. T. U. a znaleckého ústavu - boli ako bolo konštatované - temer zhodné - teda sa zhodovali a ich odchýlky boli úplne minimálne. Pri svojich záveroch vychádzali oba tieto znalecké posudky nezávisle na sebe a preto - súd nevidel dôvod, aby prihliadol na znalecký posudok znalkyne Ing. arch. I. W. a vychádzal z neho. Podporne tvrdeniu ako i správnosti týchto dvoch znaleckých posudkov nasvedčuje i znalecký posudok Ing. Š. Š. oboznámený ako listinný dôkaz a jeho vyhodnotenie v súvislosti s prístupom (o čom predložil dôkazy, ktoré boli súčasťou tohto znaleckého posudku).

- Preto mal súd za to, že nie je potrebné vychádzať z najnižšie stanovenej ceny - pretože tomuto nekorešpondovali dva nezávislé znalecké posudky - jeden znalkyňou a jeden ústavom.

Obžalovaný ako vyplynulo z výpovede svedka Ing. P. najprv ponúkol pozemky na predaj za sumu 1 300 000,-- Euro - to, že cena pozemkov na základe kúpnej zmluvy bola stanovená na sumu 500 000,-- Euro - neodzrkadľovalo - že by tieto pozemky mali cenu len takúto - ale ako to vyplynulo i z výpovede svedka Ing. P. - že obžalovaný chcel predmetné nehnuteľnosti prediť čo najrýchlejšie vo svoj prospech

- nedelenia sa s inými konateľmi. Predmetnú čiastka mala pripadať teda len obžalovanému - nič práve preto obžalovanému nebránilo - aby predmetnú cenu znížil. Napovedali tomu i predmetné zmluvy, ktoré boli vo veci v rozsudku podrobne rozobraté. To, že si i sám obžalovaný bol vedomý ceny vyššej ako 500 000,- Euro, za to, že predmetné nehnuteľnosti boli predané - vyplynulo (opätovne súd už vyššie rozviedol - zápisnice z valných zhromaždení - kde sa obžalovaný zaviazal zabezpečiť spätný prevod predmetných nehnuteľností - alebo nahradiť škodu v celkovej výške 2 000 000,- Euro obom dotknutým spoločníkom. I keď bola i alternatíva a/ - vrátenie pozemkov - toto bolo samozrejme „absolútne nereálne“ - z dôvodu, že kúpna zmluva bola riadne uzatvorená a už i realizovaná (nielen katastrom, ale i odovzdaním finančných prostriedkov).

Takto zistený skutkový stav bol teda na hlavnom pojednávaní bol opätovne jednoznačne preukázaný vyššie uvedenými dôkazmi. Na základe vykonania a zhodnotenia týchto dôkazov týkajúcich sa skutkového zistenia predmetného trestného činu dospel súd k záveru, že skutok stal a že ho spáchal obžalovaný.

Pri právnom hodnotení súd dospel k záveru, že obžalovaný svojim protiprávnym konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu - pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. v bode 1/ a v bode 2/.

V predmetnom tomto konaní obžalovaný poškodenému spôsobil škodu veľkého rozsahu a to spôsobom, že porušil všeobecne záväzným právnym predpisom (obchodný zákonník) a vyplývajúcu zo zmluvy (Spoločenská zmluva) ustanovenú povinnosť spravovať cudzí majetok.

Pod legálnym pojmom i spravovať cudzí majetok trestnoprávna teória konštatne rozumie súhrn povinností, vzťahujúcich sa na konanie osôb, ktoré spravujú záležitosti inej osoby (v danom prípade poškodenej spoločnosti), ak je toto spravovanie nejakým spôsobom spojené so starostlivosťou o jej majetok alebo nakladanie s jej majetkom, resp. ak výkon týchto povinností má dopad na jej majetok. Takáto povinnosť nemusí byť spojená so zverením majetku do starostlivosti páchatel'a zvláštnym aktom, nemusí byť ani vyslovene nazvaná povinnosťou o starostlivosť (napr. v pracovnej zmluve, menovacom dekréte ...) podstatné je, aby vyplývala z obsahu povinností viazaných k danému postaveniu, pracovnej alebo služobnej funkcii. Podstatu spáchania uvedeného t.č. predstavuje potom konanie páchatel'a v rozpore s jeho povinnosťami (alebo opomenutie konania, ktorým je páchatel' vzhľadom na okolnosti veci a jeho úlohy povinný), ktorým vzniká škoda na majetku poškodenej osoby. Konateľ obchodnej spoločnosti (v danom prípade s.r.o.) je pritom jednoznačne povinný realizovať svoje oprávnenia, vyplývajúce z jeho postavenia, so starostlivosťou dobrého hospodára, so zameraním na zhodnocovanie majetku spoločnosti a tiež tak, aby zabránil škodám, ktoré by spoločnosti mohli vzniknúť.

Konanie spočívajúce v tom, že obžalovaný spôsobil prevod nehnuteľného majetku spoločnosti na inú osobu za nanajvýš polovicu jeho reálnej kúpnej ceny, predstavuje zásadný rozpor s povinnosťami vyplývajúcimi z jeho postavenia ako konateľ'a poškodenej spoločnosti.

Práve skutočnosť - údajné odovzdanie peňazí T. B. zo strany obžalovaného, že tento odovzdal T. B. 350 000,- Euro - v hotovosti - pričom nebolo toto relevantným spôsobom potvrdené ním (písomné potvrdenie o prevzatí). Tak ako súd vyššie už uviedol - sťaženosť vymáhateľnosti pohľadávky - ju činí nevyhľaditeľnou.

Bola tu tak absolútna nečinnosť v čase po lehote splatnosti pohľadávky, samotná otázka premlčania - ktorá bola súdom v rozsudku uvedená.

Tieto skutočnosti sú preto takými - že takýto postup obžalovaného ako konateľ'a spoločnosti (odovzdanie peňazí inému subjektu bez akéhokoľvek potvrdenia) - potom v žiadnom prípade nezodpovedá jeho povinnosti postupovať s potrebnou mierou odbornej starostlivosti a v záujme spoločnosti. Naopak predstavuje flagrantné porušenie dôležitej povinnosti stanovenej zákonom, v priamej príčinnej súvislosti s ktorým spoločnosti vznikla majetková škoda v kvalifikovanom rozsahu.

Medzi oboma predmetnými skutkami bola preto vzájomná súvislosť. Preukázaná bola zodpovednosť obžalovaného s priamym dôsledkom konania - absencia predmetného majetku spoločnosti. Obžalovaný svojim protiprávnym konaním poškodil predmetnú spoločnosť - poškodeného a konal spôsobom úmyselným. Konal a rozhodoval nevýhodne pre spoločnosť - bez toho, aby si vyžiadal súhlas ostatných

konateľov spoločnosti. Predmetné uznanie dlhu nebolo vrátené - vzhľadom na jednotlivé obdobie - uplynutie času, ale i predmetné zmluvy a uznanie je ťažko reálne vôbec vrátenie. Je nepochybné, že poškodenému škoda vznikla - pretože obžalovaný porušil ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka - „obchod“ z jeho strany bol zrealizovaný - zveril peňažné prostriedky osobe bez akýchkoľvek záruk (ručenie, záložné právo ...). Konkrétne predmetná osoba - T. B. - bola kamarátom obžalovaného - dlhodobo žijúca na území Švajčiarska. Navyiac v tejto súvislosti súd poukazuje na predmetné uznanie dlhu zo dňa 18.februára 2011 a zo dňa 20.januára 2014 (overené pracovníkom notárskeho úradu dňa 22.februára 2018 a spôsob jeho oznámenia ostatným účastníkom). Tu súd musí konštatovať jednoznačne - že nedá sa hovoriť a konštatovať, že by išlo o hospodárne nakladanie s majetkom - ale evidentne o zámerné tunelovanie poškodenej spoločnosti. Spoločnosť t.č. nemá žiadnu nehnuteľnosť, žiadne peniaze - je majetkovo prázdna, stratila svoj pôvodný účel - ale má súdne spory, ktoré nie sú ukončené.

Objektom tohto trestného činu je ochrana cudzieho majetku. Za cudzí majetok možno považovať vec podľa § 130 ods. 1, 2 Tr.zák. - ktorá ani čiastočne nepatrí páchatelovi. Potrebné je v tejto súvislosti uviesť - že majetok spoločnosti (v predmetnej veci) nie je majetkom spoločníka, ale „jemu cudzou vecou“. Spoločník spoločnosti s ručením obmedzeným je majiteľom obchodného podielu, predstavujúceho práva a povinnosti spoločníka a im zodpovedajúcu účasť na spoločnosti (§ 114 ods. 1 Obchodného zákonníka), čo však neznamená identitu s majetkom spoločnosti.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť - že majetok spoločnosti nie je majetkom jej spoločníka, ale „cudzou vecou“ - podľa § 212 Tr.zák. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 2 Tdo 14/2012, zo dňa 17.apríla 2012 - publikované v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 4/2013). Spoločník spoločnosti s ručením obmedzeným je majiteľom obchodného podielu, predstavujúce práva a povinnosti spoločníka a im zodpovedajúcu účasť na spoločnosti (§ 114 ods. 1 Obchodného zákonníka) - čo neznamená identitu s majetkom spoločnosti.

Objektívna stránka spočíva v tom, že páchatel inému spôsobí škodu - tým, že poruší povinnosť ustanovenú právnym predpisom, právoplatným rozhodnutím súdu alebo zmluvou opatrovať alebo spravovať cudzí majetok. Podstatou tohto konania je, že vznikla škoda.

Subjektom - čiže páchatelom je osoba, ktorá má povinnosť spravovať cudzí majetok - teda osoby, ktoré sú povinné spravovať záležitosti iných osôb. Takáto povinnosť môže byť založená zákonom, súdnym rozhodnutím alebo zmluvou.

Porušenie povinností opatrovať alebo spravovať cudzí majetok spočíva v tom, že páchatel koná v rozpore s všeobecným alebo konkrétnym vymedzením obsahu takejto povinnosti - spočíva predovšetkým v nedôslednom uplatňovaní dispozičných práv, právnych nárokov, sankčných oprávnení vyplývajúcich zo správy daného majetku - napr. nevymáhanie zmluvných povinností, uzatváranie nevýhodných zmlúv na škodu tohto majetku, právne zaťaženie - zadĺženie majetku ...

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie, ktoré musí zahŕňať i porušenie konkrétnej povinnosti opatrovať alebo spravovať majetok. Vo vzťahu k obžalovanému však súd konštatoval, že z jeho strany išlo o úmyselné zavinenie - konal s jednoznačným úmyslom priamym.

Podstata teda spáchania uvedeného trestného činu - je potom konanie páchatela v rozpore s jeho povinnosťou (alebo opomenutie konania, ktorým je páchatel vzhľadom na okolnosti veci a jeho úlohy povinný), ktorým vzniká škoda na majetku poškodenej osoby.

Konateľ obchodnej spoločnosti (v danom prípade spoločnosti s ručením obmedzeným) je pritom jednoznačne povinný realizovať svoje oprávnenia, vyplývajúce z tohto postavenia, so starostlivosťou dobrého hospodára, so zameraním na zhodnocovanie majetku spoločnosti a tiež tak, aby zabránil škodám, ktoré by spoločnosti mohli vzniknúť - súd tak opätovne poukazuje na § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka, ako i zabezpečenie riadne vedenie predpísanej evidencie a účtovníctva, odbornú starostlivosť, odbornosť a lojalita k spoločnosti.

Len na ozrejmienie spoločník je fyzická alebo právnická osoba, ktorá sa na riadení spoločnosti podieľa vkladmi. V prípade, ak má spoločnosť viacerých spoločníkov, o otázkach spoločnosti rozhodujú na Valnom zhromaždení. Do pôsobnosti valného zhromaždenia okrem iného patrí aj rozhodovanie o rozdelení zisku alebo úhrade strát.

Obžalovaný nebol oprávnený k tomu, aby o predmetnej veci konal samostatne. Nemal tak oprávnenie rozhodovať celkom opačne, svojvoľne v jasný neprospech spoločnosti.

Opätovne súd poukazuje i na porušenia jednotlivých článkov Spoločenskej zmluvy - uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Predmetná nehnuteľnosť - konkrétne jej vlastníctvo - s ktorým sa pôvodne spájal najdôležitejší podnikateľský zámer - bol rozhodujúcou a teda kardinálnou otázkou obchodného vedenia (teda valného zhromaždenia) - a teda jeho samotnej koncepcie jej fungovania. Práve z uvedeného dôvodu - bolo to preto valné zhromaždenie spoločníkov -

ktoré mohlo rozhodovať o koncepcii podnikateľskej činnosti a jej zmenách. O takejto otázke preto nemohol rozhodovať jeden zo štyroch (v tom čase) členov obchodného vedenia - ale obchodné vedenie ako kolektívny orgán. Obchodné vedenie tvorili konatelia spoločnosti. V tomto prípade predmetné vedenie - nerozhodlo o prevode nehnuteľnosti na spoločnosť AURORA Servis Sk. Nedalo súhlas s prevodom vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam. Predmetné nehnuteľnosti predstavovali jediný podnikateľský zámer a preto jeho dispozícia predstavovala práve základnú koncepciu podnikateľskej činnosti - ktorú obžalovaný zmaril. Preto tieto pozemky - teda nehnuteľnosti keďže to bola jediná podnikateľská investícia bola teda ich „základný pilier“. Otázka dispozície predmetných nehnuteľností bola zásadou obchodného vedenia. Z uvedeného dôvodu o tejto koncepcii podnikateľskej činnosti a jeho prípadných zmenách preto mohlo rozhodovať preto len valné zhromaždenie.

Konkrétne správanie obžalovaného (t.j. predaj týchto nehnuteľností) bez vedomia ostatných - bolo preto v rozpore nielen s predmetnou spoločenskou zmluvou, ale i so všeobecne uznávanými a platnými normami. Z jeho strany došlo k nerešpektovaniu zmluvne dohodnutých pravidiel pri obchodnom vedení spoločnosti ako i ku porušovaniu pravidiel.

Práve účelom predmetnej kúpnej zmluvy a na ňu nadväzujúce právne úkony, ktorú obžalovaný uzatvoril - bolo zbaviť poškodeného - Patronku West Gate s.r.o. tohto nehnuteľného majetku a vo vzťahu k obžalovanému - tento mal záujem profitovať na úkor

Patronka West Gate s.r.o. I keď obžalovaný mal vykonávať povinnosti v mene spoločnosti - keďže bol jej konateľom a spoločníkom a nie v rozpore. Keď obžalovaný mal takýto zámer - o tomto zámere ako vyplynulo z článku XI ods. 9 - mal predmetných spoločníkov informovať - obžalovaný musel mať vedomosť, že valné zhromaždenie by ku koncepcii predaja nikdy nepristúpili (viď samotná výpoveď obžalovaného na hlavnom pojednávaní, že i keď o pozemky mala záujem vietnamská ambasáda - od Ing. U. L. - jedného z konateľov - mal jasnú odpoveď - že predaj do úvahy neprichádza).

Koncepcia podnikateľského zámeru - keďže obžalovaný spoločnosť zbavil majetku - mala tak nulovú hodnotu.

Obžalovaný keďže bol konateľom spoločnosti mal povinnosť postarať sa, aby spoločnosti nezničili škody.

Podľa § 124 ods. 1 Tr.zák. škodou sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa rozumie na účely tohto zákona aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom.

Podľa § 125 ods. 1, veta prvá, štvrtá, piata Tr.zák. sa škodou malou rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstónásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Rozhodujúcim kritériom - pri danom trestnom čine je skutočnosť, že škoda na cudzom majetku ako následok vyššie opísaného konania (nekonania) páchatel'a reálne vznikla.

Podľa § 122 ods. 10, veta prvá. Tr.zák. za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu.

V danom prípade, ako to už súd rozviedol v rámci skutkového stavu veci - vlastníctvo predmetných nehnuteľností - s ktorým poškodená spoločnosť spájala svoj najdôležitejší podnikateľský zámer - bol najdôležitejšou otázkou nielen obchodného vedenia - ale i samotnej koncepcie fungovania poškodenej spoločnosti. Predmetné obchodné vedenie - ako to už bolo rozvedené nikdy nedala súhlas s prevodom predmetného vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam.

Vznik predmetnej škody bol v príčinnej súvislosti s porušením povinnosť spravovať predmetný cudzí majetok. V prípade, že by nedošlo k jeho porušeniu povinnosti spravovať predmetný cudzí majetok - nedošlo by tak ku škode, ktorá by nevznikla. Táto povinnosť spravovať cudzí majetok bola daná vyššie citovanými ustanoveniami Obchodného zákonníka ako i predmetnej Spoločenskej zmluvy poškodeného. Bolo v nich riadne konštatované a formulované ako starostlivosť o majetok, starostlivosť riadneho hospodára, odborná starostlivosť, náležitá starostlivosť, obhospodarovanie majetku, nakladanie a hospodárenie s majetkom. Vznik predmetnej povinnosti tak nastal priamo zo zákona.

Ku predmetnej škode došlo tak v príčinnej súvislosti - pretože vo veci nedošlo ku splateniu pôžičky, uhradeniu záväzku. Obžalovaný žiadnymi konkrétnymi právnymi úkonmi nerobil kroky ku vymáhaniu. K predmetnému zaplateniu nedošlo vôbec.

Konal tak v priamom úmysle - pretože vykonal právny úkon za poškodeného v rozpore v jeho vôľou, pričom mu nepochybne bolo známe, že predmetný majetok spoločnosť nebude zmenšený - ale nebude žiadny.

Škoda sa obvykle chápe ako ujma, ktorá nastala a prejavuje sa v majetkovej sfére poškodeného, spočíva i v zmenšení hodnoty spravovaného majetku - ku ktorému by nedošlo keby bol majetok riadne spravovaný - tzv. skutočnej škode. Objektívne bola vyjadriteľná v peniazoch. Ide tak o predaj spravovaného majetku za nižšiu kúpnu cenu - než za akú by bolo reálne ju predať.

Práve z dôvodu, že súd vychádzal zo znaleckého posudku - Ing. Mgr. T. U. - vychádzal tak aj z kritérií ustanovení Trestného zákona.

Obžalovaný konal podľa názoru súdu s úmyslom priamym - pretože vedel - že predaj predmetných nehnuteľností bol za podhodnotenú cenu - t.j. za neprimerane nízku protihodnotu. Jeho hodnota i vzhľadom na predmetnú lokalitu, jej množstvo nemohlo mať cenu, ktorá bola uvedená v kúpnej zmluve. Skutočnosť, že obžalovaný si veľmi dobre bol vedomý odlišnej ceny (vyššej ceny - než za akú ju formálne predal) - vyplynulo i z jeho vlastných výpovedí ako v prípravnom konaní i v konaní pred súdom (ako i pred predmetným valným zhromaždením).

Svojím konaním predmetnej spoločnosti navodil stav, na základe ktorého spoločnosť de facto aj de iure prišla o nehnuteľnosti - v hodnote minimálne dvojnásobne prevyšujúcej je predaj obžalovaným (viď kúpna zmluva). Jeho konanie bolo netransparentné, nezdokladované. Úkony, ktoré následne vo veci vykonal - predmetné uznania dlhu - vzhľadom na ich rozbor, ktorý súd ku nim vykonal - súd konštatuje - že išlo len o účelové konania v snahe vytvoriť dojem o konaní, ktorým chcel odvrátiť následok (v podobe straty majetku spoločnosti) - ktorý následok spôsobil práve svojím neodborným a ekonomickou zmysluplosťou postrádajúcim konaním.

Keby si skutočne bol vedomý, že cena predmetných nehnuteľností je ako kúpna cena

- nemohol by pristúpiť k takémuto stanovisku na valnom zhromaždení - čo vyplýva už z logiky veci - je predsa nelogické, aby pristúpil k takémuto záväzku vo vzťahu k dotknutým spoločníkom. Škoda totiž pri predmetnom žalovanom trestnom čine na cudzom majetku - ktorá je objektívnou stránkou trestného činu sa rozumie nielen zmenšenie dotknutého majetku ale i nedostatok prírastkov na ňom. Nedošlo by ku nej - keby bol majetok spoločnosti spravovaný riadne - a nedošlo by plneniu bez zaistenia jeho návratnosti, bez predaja za nižšiu než obvyklú cenu. Išlo tak ako už súd uviedol z jeho strany o úmyselné konanie. Obžalovaný so znalosťou veci vedome tak znížil majetok poškodeného. Intenzita jeho porušenia bola vyššia než bežné porušenie povinností - pretože jeho následkom došlo ku spôsobeniu značnej škody na spravovanom majetku. Práve na spôsob určenia ceny nehnuteľností na kúpnej zmluve - bolo zo strany súdu podporované okolnosťami, za ktorých k samotnému predaju došlo vrátane zjavnej výhody finančnej z tejto majetkovej dispozície plynúcej len pre obžalovaného. S ohľadom na to, že prevedená čiastka bola len jednému subjektu - obžalovanému nie je možné uvažovať inak - než, že škodlivý následok - resp. účinok zahrňoval celú túto čiastku.

I keď na valnom zhromaždení bol upozornený a vyzvaný na odstránenie svojho konania - nič vo veci v prospech spoločnosti neurobil.

Preto mal súd za to, že celková škoda tak bola spôsobená v rámci bodu 1/ a 2/ - poškodenej spoločnosti bola spôsobená vo výške 1 087 957,62 Euro (587 957,62 Euro a 500 000,-- Euro).

K výroku o treste

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V tomto ustanovení sú taxatívne vymedzené všetky konkrétne okolnosti, na ktoré je súd povinný prihliadnúť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Spôsob spáchania činu, jeho následok, závažnosť konania je vysoko nebezpečný. Obžalovaný i napriek tomu, že mal vykonávať svoje povinnosti v mene spoločnosti - keďže bol jej konateľom a spoločníkom a nie v rozpore - hľadel na svoje osobné záujmy a prospech. Súd mal za to, že konal zo ziskového motívu - získanie finančných prostriedkov pre svoju potrebu. Vysoký stupeň protiprávnosti spočíval v jeho závažnosti škodných následkov, ktoré konaním spôsobil poškodenému. Predmetné pozemky - vrátane stavieb objektu KSD, panelové garáže - bol jediný majetok poškodenej spoločnosti, ich jediná podnikateľská investícia a teda ich „základný pilier“. Obžalovaný mal jasnú vedomosť od jedného z konateľov - Ing. U. L. (keď obžalovaný mu uviedol, že o záujem pozemkov mala záujem vietnamská ambasáda) - že ich predaj do úvahy v žiadnom prípade neprichádza do úvahy. Bolo to ešte predtým ako došlo k tomuto protiprávnemu konaniu. Toto však absolútne nerešpektoval.

Výmera trestu odzrkadľovala predovšetkým mimoriadne vysoký stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť, ktorý bol daný výškou škody - ktorou obžalovaný svojím konaním spôsobil. Nutné bolo tiež prihliadať k rozsahu i charakteru porušených zákonných a zmluvných povinností, ktoré vôbec nerešpektoval, i ku všetkým okolnostiam, za ktorých prejavil naprosto nezodpovedný prístup k majetku zverenému. Na druhej strane súd prihliadol na jeho bezúhonnosť. Nutné však je pripomenúť, že z jeho strany išlo o zisťnú pohnútku, ktorá zjavne viedla k ignorovaniu základných pravidiel obozretnosti, strate akejkoľvek zodpovednosti nielen voči svojim povinnostiam ale predovšetkým k cudziemu majetku. Výmera trestu tak zodpovedá i v trestnom zákone uvedeným všeobecným zásadám.

Jeho konaním tak došlo k porušeniu všeobecne záväzného právneho predpisu - t.j. v súlade s ustanoveniami Obchodného zákonníka a ustanovení spoločenskej zmluvy, ktoré obžalovanému ako v tom čase konateľovi poškodenej spoločnosti ukladali povinnosť spravovať cudzí majetok. V danom prípade išlo o majetok spoločnosti Patronka West Gate, s.r.o. - keďže obžalovaný bol štatutárnym zástupcom predmetnej spoločnosti.

Práve v dôsledku konania obžalovaného všetky peňažné nároky spoločníkov majú nulovú hodnotu, obžalovaný zbavil predmetnú poškodenú spoločnosť majetku.

Súd vo veci vzhľadom na okolnosť, že do spáchania žalovaného trestného činu, ale i po jeho dokonaní obžalovaný viedol riadny život (§ 36 písm. j/ Tr.zák.) - okolnosť vyplynula z odpisu registra trestov - t.j., odpis registra trestov bol bez záznamu - skúmal či sú splnené podmienky na aplikáciu ustanovenia § 39 Tr.zák. V súlade však s príslušnou právnou praxou a judikatúrou len samotná okolnosť vedenia riadneho života nie je tou okolnosťou, aby súd mohol toto ustanovenie aplikovať. Vedenie riadneho života - nie žiadnou mimoriadnou okolnosťou - ide o bežnú okolnosť u rozhodujúcej časti občanov, ktorí dodržiavajú zákony. Pokiaľ však ide o okolnosti prípadu - ide o značný rozsah spáchaného trestného činu a jeho samotný závažný následok vzniknutý.

Už samotný názov (§ 39 Tr.zák. - mimoriadne zníženie trestu) je zrejmé, že pôjde o ojedinelý a nie pravidelný postup súdu. Takýto postup preto nemôžu odôvodniť len bežne sa vyskytujúce sa skutočnosti. Súd v tejto súvislosti poukazuje i na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky - nález zo dňa 28.novembra 2012, sp.zn. PL. ÚS 106/2011, ktorý v otázke ukladania trestov „považoval za potrebné pripomenúť, že v praxi sa oveľa častejšie vyskytujú bežné (nemimoriadne) okolnosti než okolnosti mimoriadne“.

Za predmetný žalovaný trestný čin môže súd uložiť trest odňatia slobody na desať až pätnásť rokov, pričom zákonodarca určil hornú a dolnú hranicu trestnej sadzby a zároveň výškou trestných sadzieb vyjadril škodlivosť, resp. typovú závažnosť toho ktorého trestného činu. Trestnou sadzbou zákonodarca stanovuje súdu isté mantinely pri jeho rozhodovaní, no zároveň mu ponecháva dostatočný priestor pre individualizáciu trestu podľa okolností konkrétneho prípadu v rámci relatívne určenej trestnej sadzby. Práve tým, že určil takúto vysokú trestnú sadzbu - ktorú môže súd uložiť za trestný čin spáchaný obžalovaným vyjadril typovú závažnosť tohto trestného činu ako trestného činu pre spoločnosť vysoko škodlivého.

Medzi funkcie trestu patrí aj tzv. generálna prevencia, ktorou úlohou je výchovné pôsobenie trestov na ostatných členov spoločnosti - potenciálnych páchatel'ov, pričom uložením neprimerane nízkeho trestu, nedochádza k naplneniu funkcie v rozsahu generálnej prevencie a teda nedochádza ani k zabezpečeniu ochrany spoločnosti. „Zľahčovanie trestnej činnosti“ je v rozpore s ustanovením § 34 ods. 1 Tr.zák.

Trest - keďže súd obžalovaného uznal vinným by mal odradiť potenciálnych páchatel'ov od páchania tak závažnej trestnej činnosti a spoločensky nebezpečnej trestnej činnosti ako to bolo v tejto predmetnej veci. Trest odňatia slobody v trvaní desať rokov - teda v uvedenej výmere podľa § 38 ods. 3 Tr.zák. (desať rokov - trinásť rokov štyri mesiace) - zodpovedá zákonným požiadavkám proporcionality trestu - jeho primeranosti a spravodlivosti, dostatočne odrádza ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov a u ostatných členov spoločnosti posilňuje pocit právnej istoty a spravodlivosti. Súd mal preto za to, že trest vo výmere desať rokov splní svoju ochrannú i výchovnú funkciu, ako má to na mysli Trestný zákon.

Podľa § 48 ods. 4 Tr.zák. obžalovaný bol zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a to i napriek tomu, že do úvahy prichádzalo ustanovenie § 48 ods. 3 písm. b/ Tr.zák. (do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia zaradí súd páchatel'a obzvlášť závažného zločinu).

Súd môže zaradiť páchatel'a aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia (§ 48 ods. 4 Tr.zák.), než do ktorého má byť zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená.

Práve s prihliadnutím na ustanovenie § 48 ods. 4 Tr. zák. - ktoré pripúšťa výnimku možnosti zaradenia do iného ústavu, ako by mal byť zaradený súd v danom prípade aplikoval.

Kritéria zákona pre zaraďovanie páchatel'ov do nápravno-výchovných skupín nemožno totiž uplatňovať len mechanicky. Zásadu individualizácie trestu treba rešpektovať aj pri určení spôsobu výkonu trestu odňatia slobody. Sama povaha trestného činu, prípadne recidíva páchatel'a ešte nevyjadrujú vždy presne stupeň a povahu narušenia páchatel'a.

Pokiaľ ide o závažnosť trestného činu súd musí vždy zhodnotiť túto skutočnosť komplexne, nielen vo vzťahu k zákonným znakom trestného činu a trestnej sadzbe za daný trestný, ale aj vo vzťahu k ostatným okolnostiam charakterizujúcim trestný čin - predovšetkým k ustanoveniu § 34 ods. 4 Tr. zák. Tieto okolnosti súd rozviedol podrobne v časti ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zák.

Súd mal v danom prípade za to, že jeho náprava bude lepšie zaručená v ústave s minimálnym stupňom stráženia. U obžalovaného nie je hĺbka a intenzita narušenia taká, že by musel byť zaradený do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Naviac v osobe obžalovaného ide o osobu, ktorá do spáchania žalovaného trestného činu - viedla riadny život a i preto táto okolnosť zohrala svoju úlohu pri zaradení ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr.zák. ochranný dohľad súd uloží páchatel'ovi, ktorého odsudzuje za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody.

Podľa § 78 ods. 1 Tr.zák. ochranný dohľad sa ukladá na jeden rok až tri roky. Súd teda ukladá ochranný dohľad obligatórne páchatel'ovi, ktorého odsudzuje za obzvlášť závažný

zločin a na nepodmienečný trest odňatia slobody. Obe podmienky musia byť splnené kumulatívne ako to bolo i v danom prípade.

Ochranný dohľad v trvaní jeden rok podľa názoru súdu postačí na prevýchovu obžalovaného. Predmetný ochranný dohľad - t.j. výkon tohto ochranného opatrenia bude vykonávať probačný a mediačný úradník po tom, čo bude obžalovaný prepustený z výkonu trestu a preto jeho povinnosťou sa bude po výkone trestu odňatia slobody dostaviť probačnému a mediačnému úradníkovi v mieste svojho bydliska.

Zároveň obžalovanému súd uložil i predmetný trest zákazu činnosti - výkonu funkcie štatutárneho orgánu alebo člena štatutárneho orgánu obchodných spoločností a družstiev, nakoľko predmetný trestný čin - keď bol obžalovaný uznaný vinným bol spáchaný v príčinnej súvislosti s vykonávaním funkcie

štatutárneho orgánu dlžníka (obchodnej spoločnosti). Súd mal za to, že v danom prípade postačí aj uloženie trestu vo výmere tri roky (s prihliadnutím na uložený trest odňatia slobody v trvaní desať rokov so zaradením pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia)

V súlade s ustanovením § 256 ods. 2 Tr.por. bol na hlavnom pojednávaní dňa 28.novembra 2016 prečítaný písomný návrh poškodeného - Patronka West Gate, s.r.o. - v mene jeho konateľa L. T. - konateľa - ktorý si uplatňoval škodu v celkovej výške 1 087 957,62 Euro.

Dňa 08.júna 2019 splnomocnenec poškodeného písomne si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 587 957,62 Euro eventuálne 103 525,79 Euro.

V súlade s ustanovením § 45 ods. 1 Tr.por. má okrem iného poškodený právo uplatniť nárok na náhradu škody.

Podľa § 45 ods. 3 Tr.por. poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, je tiež oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu - návrh musí poškodený uplatniť najneskôr do začatia skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje. Zároveň však platí - že ak poškodený však uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenej trestným činom, nič nebráni tomu, aby ju neskôr spresnil s podmienkou, že nárok na náhradu škody možno spresniť až dotedy, kým sa súd neodoberie na záverečnú poradu.

V danom prípade súd preto priznal nárok na náhradu škody vo výške 587 957,62 Euro - ako si ju poškodený uplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom tu-najšieho súdu.